

CELJSKI
TEDNIK

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

CELJE, 23. SEPTEMBRA 1966 — LETO XX. ŠT. 37 — CENA 50 DIN
Gledališka 2 — Telefoni: uredništvo 23-69; oglasi in naročniki 21-27 (21-28)

RAZPRAVA PO IV. PLENUMU CK ZKJ Reorganizacija in nadaljnji razvoj ZK

Ze VIII. kongres, še bolj aktualno pa IV. plenum CK ZKJ, sta sprožila vprašanje delovanja in organiziranosti ZK. Gotovo je, da bo ZK obravnavala to vprašanje še dalj časa — vse do naslednjega kongresa. Zato je prav, da podamo uvodoma kratek pregled začetnega razvoja prve komunistične partije nasploh in Komunistične partije Jugoslavije v posameznih obdobjih njenega razvoja.

Ko se je Lenin v letih 1901 in 1902 boril za ustanovitev delavske partije, je izhajal iz konkretnih nalog, ki bi jih naj reševala partija in je na osnovi teh zaključeval, kakšne so politične dolžnosti partije in kako mora biti ta organizirana. Kot temeljno načelo je postavil, da lahko izpolni nalogo napredne delavske partije samo tista stranka, ki jo vodi napredna teorija. Ta temeljna ugotovitev ni na svoji pomembnosti zgubila ničesar vse do danes. Lenin je postavil, da mora delavska partija voditi izredni boj, ki pa ima različne oblike; tako politične kot ekonomske in seveda, da mora delavska partija voditi boj za razvoj marksistične teorije. Ugotovil je, da obstajata le dve ideologiji, to je socialistična in kapitalistična in da tretje ideologije ni. Avantgardna je lahko le tista delavska stranka, ki jo družba za takšno prizna zaradi njene dejavnosti in ne zaradi tega, ker se sama tako naziva. Na koncu je Lenin postavil trditve, da mora biti delavski razred, zaradi sicer enega cilja, dvojno organiziran. Organizacija delavcev mora biti kar najbolj široka in kar najmanj konspirativna, to pa je sindikalna organizacija. Nasprotno mora biti partija ne preširoka in konspirativna, mora pa zajemati elito delavskega razreda, ne oziroma vseh tistih, ki so sprejeli marksistični svetovni nazor kot vodilo svoje dejavnosti.

Na podlagi tega je postavil Lenin osnovno organizacijsko načelo komunistične partije, ki je v tem, da je član partije tisti, ki priznava njen program, ki podpira partijo materialno in osebno sodeluje v eni izmed partijskih organizacij.

V tem času je Lenin v boju za ustanovitev partije tudi podal definicijo birokratizma, o katerem sicer v tem članku ne razglabljamo, navedemo pa jo kljub temu zaradi njene aktualnosti:

»Birokratizem pomeni podrejanje interese stvari interesom kariere, povečati dvojno pozornost stolu in se ne meniti za delo, potegovati za kooptacijo, namesto boriti se za ideje.«

Ze v tistih časih so postavljali nekateri zahtevo, da bi morala biti partija čimbolj demokratična in so pri tem jemali za vzor zapadne socialdemokratske stranke. Vsi ti so namreč najbolj kritizirali Leninovo zahtevo, da mora biti partija konspirativna. Zaradi tega so očitali Leninu, da hoče organizirati nedemokratično komunistično partijo. Lenin je zavrnil svoje kritike s tem, da delujejo socialdemokratske stranke v legalnih pogojih, to je, ko kapitalistične vlade dovoljujejo njihovo delovanje. Zaradi tega je bilo tudi razumljivo, da so te morale delovati na čimbolj demokratičnih načelih. Obratno pa je bila komunistična partija v Rusiji, kasneje pa tudi v Jugoslaviji in drugod, ilegalna, delovala je torej v pogojih, ko je že zgolj sodelovanje v komunistični partiji pomenilo kaznivo dejanje in je prav zaradi tega bila potrebna konspirativnost — to je tajnost njenega delovanja.

Naloge na novo ustanovljene Komunistične partije Jugoslavije so bile praktično enake kot naloge Partije boljševikov in je razumljivo, da je Komunistična partija Jugoslavije povezala enaka organizacijska načela, kot jih je Lenin postavil za rusko partijo. Komunistična partija Jugoslavije je organizirala delavski razred za vse oblike razrednega boja s končnim ciljem, da organizira delavski razred v tolikšni meri, da bi ta bil sposoben izvesti proletarsko revolucijo. Razen prvega leta je Komunistična partija Jugoslavije vse do leta 1919 pa do leta 1942 delovala v pogojih ilegalnosti. Zato je razumljivo, da je morala v tem času, pa tudi kasneje v revoluciji in še nekaj časa po revoluciji (zaradi nevarnosti kontrarevolucionarjev), izvesti načelo konspirativnosti. To pomeni, da je bila partijska organizacija čim bolj tajna, da pa je bilo njeno delo javno. Komunistična partija oziroma komunisti so izkoristili vsako možnost, da so delovali v sindikalnih organizacijah in društvi in da so preko teh vplivali na formiranje zavesti delavskega razreda. Ze kmalu po končani revoluciji je postalo jasno, da je morala partija v času, ko se je borila za oblast delavskega razreda, delovati konspirativno, da pa mora delovati v novo nastalih prilikah čedalje bolj javno.

Zgodovinska zasluga Komunistične partije Jugoslavije je v tem, da je uresničila eno izmed osnovnih načel marksizma, to je samoupravni sistem delovnega ljudstva. S tem so se pa bistveno spremenili pogoji dela za partijo in v tem času se je partija preimenovala v Zvezo komunistov.

O delovanju Zveze komunistov v samoupravnem sistemu in njenih nadaljnjih nalogah pa bo govora v naslednjem članku.

JOZE CERJAK

LETOS SO NA PODROČJU MOZIRSKO OBCINE PREUREDILI DVE SOLI. VELIK DEL SREDSTEV SO PRISPEVALI OBCANI IN DELOVNE ORGANIZACIJE. POSNETEK PRIKAZUJE UCENCE V PREUREJENEM RAZREDU LUCKE SOLE. POLEG NOVE OPREME SO SOLI DOGRADILI SE DVA RAZREDA, MLEČNO KUHNJO IN SANITARIJE.

(Foto: J. Sever)

V MOZIRJU ODKRILI SPOMENIK HARKOVU

V soboto popoldne so v Mozirju na pokopališču odkrili nagrobni spomenik domačinu, bivšemu načelniku štaba Pohorske brigade Vinku JANKU —HARKOVU, ki je umrl lani februarja.

Svečanosti se je poleg svojcev in predsednikov družbeno političnih organizacij udeležilo večje število domačinov iz bližnje in daljnje okolice, kakor tudi borcev Pohorske brigade in drugih sobojevnikov HARKOVA. Svečanosti so se udeležili tudi predstavniki družbeno političnih organizacij iz Maribora in Radelj ob Dravi, kjer je Harkov nazadnje živel in umrl. Na svečanosti je pel združeni moški pevski zbor iz Mozirja in Smelela nad Mozirjem. Nagrobnik je odkril in v krajšem govoru orisal življenjsko pot Harkova eden izmed prvih Pohorskih borcev Franta KOMELJ.

Nagrobnik, ki predstavlja neprečitano knjigo, so izdelali iz pohorskega granita pa načrtoval arh. Dušana Samca.

-er

TEDEN BOJA PROTI TBC

Letošnji teden boja proti tuberkulozi, osemnajsti po vrsti, je v dnevi od 18. do 25. tega meseca. Geslo tega tedna se glasi: »Doseženi uspehi v boju proti tuberkulozi nas obvezujejo še naprej«. To geslo nam jasno pove, da ne smemo obstati na sredi boja, ki ga bojujemo že desetletja v dobrobit naših ljudi.

Občinski odbor Rdečega križa Celje s svojimi krajevnimi organizacijami že vrsto let rešuje po svojih materialnih možnostih, ki pa so odvisne od dotoka sredstev, socialne probleme predvsem v zvezi s tuberkulozo. Organizira socialno zdravstveno vzgojne tečaje in predavanja o domači negi bolnika, o zdravi in pravilni prehrani itd. Da bi bil uspeh zdravljenja občanov čim boljši, je Rdeči križ prevzel nalogo, da pomaga tuberkuloznim bolnikom z navesti, podporami v sodelovanju z zdravstveno službo.

Ta dejstva in problematika terja, da pomagamo Rdečemu križu v tej humani dejavnosti ter prispevamo, kolikor moremo.

Sedela je ob kuhinjski mizi in šivala. Preko očal, ki so ji visela na koncu nosa, nas je tu in tam pogledala ter šivala naprej. Snaba je ropotala z lonci in se včasih vpletla v razgovor. V kuhinji je zadiselo po skutu, ki jo je snaba ravno kar splakovala.

Zunaj je megla spleta kito okrog vrhov, ki so kot pokopa-

MOŽNOSTI SO a ne ob takšni politiki

JE V RAZGOVORU O RAZVOJU TURIZMA V RIMSKIH
TOPLICAH DEJAL PREDSEDNIK TURISTIČNEGA DRU-
STVA, POLKOVNIK DR. STANKO BENEDEK.

Polkovnik dr. STANKO BENEDEK je že sedem let upravnik zdravilišča v Rimskih Toplicah. Poleg svojih službenih obveznosti se je vključil v življenje tega kraja, pomaga pri reševanju problemov, že nekaj let pa

kot predsednik turističnega društva dirigira razvoj tega kraja. Poleg tega je še predsednik RK. Tokrat smo ga zaprosili, da bi nam odgovoril na nekaj vprašanj o turističnem razvoju Rimskih Toplic.

— Tovariš polkovnik, gotovo spremljate razprave o novem zakonu socialnega zavarovanja. Kaj menite o njem?

— Rečeš bo bolnik, ki bo res bolan, pa se ne bo mogel zdraviti, ker ne bo imel sredstev. Ali je res vseeno, če nekdo boleha en mesec ali pa tri

meseci? Delovnemu človeku, ki vse življenje vplačuje v socialno zavarovanje, je treba omogočiti zdravljenje takrat in tam, kjer je potrebno.

Reforma se mora vključiti v ta pe-reč problem z boljšo organizacijo in administracijo socialnega zavarovanja, ne pa čepiti zdravstveni minimum zdravljenja potrebnemu človeku. V tem smislu je treba zakon spremeniti in preobraziti zdravilišča v delne hospitalne ustanove, ki bi naj služile za podaljšanje zdravljenja z ustreznimi usposobljenimi zdravstvenimi kadri, ki jih naša zdravilišča že imajo.

— Iz leta v leto smo planirali vse večji obisk tujih gostov v naša zdravilišča. Domače goste smo večidel obravnavali kot nujno zlo. Letos pa se je zgodilo, da so zdravilišča prazna. Sedaj želimo vsek in krič, pri tem pa pozabljamo, da je to odraz določene politike.

— Nikjer v svetu, kjer nimajo niti tretjino takšnih naravnih bogastev kot mi, ne delajo tako. Dejstvo je, da jih mi ne znamo ali nečemo izkoristiti za dobrobit delovnega človeka. Naša zdravilišča imajo veliko zdravilno moč za posamezne bolezni!

Na koncu se bo porajalo vprašanje, kam s tolikimi bolniki, ki bodo nujno breme celotne družbe. Zato pa ne

smemo govoriti toliko o kurativu in pri tem pozabljati na preventivo.

Da pa so letos zdravilišča tako prazna, tu ne gre samo za zdravilišča, temveč tudi za ostale turistične kraje, moramo pripisati tudi ukinitvi K-15!

— V Rimskih Toplicah je zdravilišče, grad Sofijin dvor, 40 hektarov parka z negovanimi eksotičnimi drevesi, 2 gostinska objekta, 2 bifeja in odprt kopalni bazen. Skratka zaključen zdraviliški kraj z ustreznimi objekti. To piše tudi na vseh prospektih, ni-kjer pa, da je zdravilišče zaprtega tipa. Zato veliko gostov razočarano zapuša Rimske Toplice. Kakšna je možnost, da bi zdravilišče odprli tudi za druge goste in ne samo pripadnike Armade?

— To je že. Mi dovoljujemo kopanje v zdravilišču tudi domačim gostom — le tujcem ne.

Vsak dan iz Zdravilišča spuščamo višek vode v Savinjo. Ali veste vsaj približno, koliko milijonov je tako odplavalo po Savinji? Jaz tudi ne vem, prepričan pa sem, da mnogo. Toda zakaj ne bi v Stari pošti uredili vsaj dve kabini, kjer bi se lahko tudi tuji gostje kopali?

— V Stari pošti, ki jo tretirajo kot nižjerazredni hotel, so šele letos vgradili tekočo vodo in centralno kurjavo. Zakaj niso vključili tudi kabin?

(Nadaljevanje na 2. strani)

GOSTOVANJE LJU- BLJANSKE DRAME

V okviru prireditev delavske univerze v Celju bo v petek 23. septembra ob 17. in 19.30 gostovala v Celju skupina ljubljanske Drame z delom Edvarda Albea »ZGODBA IZ ZIVALSKEGA VRTA«. V delu nastopata člana SNG Ljubljana Janez Rohaček in Tone Slodnjak, režiser je Žarko Petan. Skupina je na tekmova-

nju v Italiji osvojila prvo mesto. Obe predstavi bosta v dvorani ljudskega gledališča.

VREME

Padavine z ohladičijo pričakujemo okrog 24. septembra in tudi od 29. septembra do 2. oktobra. V ostalem lepo vreme.

NEŽA PRODNIK

liški križi ždeli v turobnem dnevu. Od romantike in edinstvenih pejsažev Zgornje Savinjske doline so ostale le bližnje smreke, ovesene z lišajem kot starci z brado. NEŽA PRODNIK ali po domače Perkova Neža je bila pred sedemdesetimi leti rojena tu, na obronku Matkovega kota, streljaj od sedanjega avstrijske meje. Tu se je rodila, tu je shodila, garala in druge rodila, tu se stara. Ona sicer ne, le čas jo stara. V dolino je redko zavila. K maši, zatem k poroki, tak je bil običaj, saj so se mladi sami poročali in sedaj se spusti v dolino k zdravniku ali z mladima v avtomobilu na kakšen krajši izlet.

Perkova Neža je bila do poroke zadnji nosilec Perkovega primka. Brat je padel, tako je Perkova domačija dobila nov primak. Tu di na sosednji Markovi, kjer je zagosopodaril Nežin sin, ni in ne bo več Matkove...

»Ja, tako je. Vojne so nam pobrale naše može...«

S svojimi okornimi, od dela in mraza skrotovljenimi prsti je zabadala iglo in šivala. Pri svojih sedemdesetih letih je kar zdrava in bistra.

»Politi sinovom pomagam, pozimi pa predem. Celo zimo predem. Veste, nekdo je bilo drugače. Vse smo si doma pripravili. Od platna za obleko do čevljev. V dolino smo se spustili le po sol...«

V sol ni hodila. Takrat ni bilo sol v tem koncu doline. Pisati in brati se je naučila pozneje, na paši in v dolgih zimskih večerih.

»Mladi več ne goje tega, mi stari moramo včasih vskečiti. Težko je življenje tu gori. Po ravnam hodis le ko si v kuhinji. Pozimi pa bi bilo najbolje, če bi v snegu naredili predore in rove, toliko ga je.«

Lani je gozdno gospodarstvo skoraj do njihove hiše naredilo cesto. Po njej začno iz dneva v dan vse pogostejše prihajati turisti. Doslej je bil ta predel nekoliko odmaknjen od nezahtevnega, motoriziranega izletnika.

»Sele sedaj smo malo prišli k sebi. Saj veste, živeli smo večidel od lesa, zatem so prišle vojne, med drugo vojno so nam Nemci

vse požgali... No, sedaj smo si malo uredili. Turisti strašno silijo sem gor, pa kaj boš, ko ga nisi imel kam in mu kaj dati. Poleg tega pa ne veš, kako pride, ne ugaš — pa saj tudi nimas, da bi več vložil. Ko nikoli ne veš, kako se obrne. Davke so nam popustili, pa je zato sedaj več davka na lesu, pa zavarovanje. Ne moreš zadati. Nekdo smo imeli več živine, pa ovac, zdaj tudi te ni. Le polagoma se postavljamo nazaj na noge.«

Nekoč so imeli pri hiši tudi po 25 glav govedi, sedaj jih imajo le nekaj, doslej pa še to ne, ker niso imeli hlevov.

»Tu te pa tepe narava na vsakem koraku. Vedno moraš biti močnejši od nje, pa kaj boš. Imela sem 8 lepih ovac pa je prilo-mastil medved in mi jih poklal. Tako je to.«

Nani

PISMA

ZAKAJ NI OGRAJE?

V Smarju pri Jelsah se danes ni ograje na stopnišču občinske skupščine. Na občino prihaja mnogo strank, med katerimi so tudi invalidi, ki se pri hoji opirajo na palice, na stopnišču pa bi se na ograjo. Le-ti bodo izredno hvaležni, če bi ograjo končno le postavili. Na območju smarske občine je še nekaj strokovnjakov, ki bi bili sposobni narediti lepo ograjo.

P. S.: Uredništvo prosim, naj mi sporoči, zakaj moje prispevke v košare izmetava? Vsi moji prispevki bi v nekaterih oziroma delovnem ljudstvu lahko koristili.

OPOMBA: Upajmo, da res. Sicer pa prispevek ni šel v koš.

BREZ STANOVANJA

Ker se mi dela velika krivica glede stanovanja, se obračam na vas, da mi pomagate. Zaposlena sem že 16 let, vendar še do danes nimam pravega stanovanja. Potikala sem se po podstrešnih sobah. Tam, kjer trenutno stanujem, lastnik stanovanje prodaja, dal mi je odlok, da sem takoj izselim, ne da bi mi poiskal drugo stanovanje. Najela sem dva delavca, da sta mi spravila pohištvo na hodnik, kjer je še danes. Blizu se zima in mene seveda vznemirja vprašanje, kje bom prebivala. Menim, da pri nas takšnega zakona ni, da bi človeka enostavno postavili na cesto, ampak je lastnik stanovanja dolžan, da mi preskrbi ustrezno stanovanje...

Olga Čebular
Store 19
Razumemo težave, v katerih ste, vendar vam lahko pomagamo samo z nasvetom: kolikor vam je lastnik po pogodbi dolžen pre-

skrbeti drugo stanovanje, uveljavite svoje pravice, sicer pa bi se morali po našem mnenju zavzeti za ureditev problema tudi tam, kjer ste zaposleni.

BUMERANG

»TEZAVE Z MOSTOM«

V 36. številki CT, v rubriki »Pisma« je neki A. N. iz Bočne 26 pod naslovom »TEZAVE Z MOSTOM« hotel za vsako ceno problem, kljub temu, da ga v resnici ni.

V mesecu maju t. l. je bil grajan most v celoti obnovljen. Namesto prejšnjega lesenega opornika je bil zgrajen betonski. Tudi gornji ustroj mostu, ki je sicer lesen, je nov. Nosilnost mostu se je z obnovo zvečala od prejšnjih 1,5 tone na 10 ton.

Za obnovo mostu sta dala skupščina občine Mozirje in

Gozdno gospodarstvo Nazarje vsak po 1.000.000 S-din, kar je dokaz, da smo mostu le bili kos. Za gornja dejstva vedno vsi prebivalci Otoka in bližnje okolice, le A. N. tega ne ve.

Od vsega A. N.ovega članka je res le-to, da promet preko mostu povzroča ropot, to pa zato, ker lesene mostnice niso bile suhe in so se vzdžale.

Da bi podkrepil svojo trditev, da prebivalci radi pomagajo, naj A. N. organizira prostovoljno delo in gornji ustroj mostu uredi tako, da promet ne bo povzročal ropota.

Nazadnje bi vprašal člankarja, kje je bil takrat, ko je bila obnova mostu v teku? Takrat bi lahko z dobrimi nasveti pomagal, če že z delom ni bil pripravljen.

Končno pa bi rad opomnil na to, da je najlažje stati ob strani in kritizirati delo drugih.

Načelnik oddelka za gospodarstvo in finance
Matevž Požarnik

PRAKTICNI NASVETI

Morda ne bi bilo odveč, če bi časopis pisal kaj več za prebivalce s podeželja, kajti tudi tu — in verjetno je največ bralcev s tega območja — so razni gospodinjstvi nasveti potrebni. Pa še o kmetovanju in podobnem, ne pa samo o modnih novostih velikega sveta.

H. S. Celje

ZVEZDNICE

Zelo rad vidim v časopisu kakšno prikupno deklet, včasih tudi izrežem kakšno filmsko igralko, ki jih objavljate na zadnji strani. Toda v zbirki, ki jo imam, mi običajno manjkajo naše domače filmske igralke. Kaj res ne bi mogli poiskati tudi nekaj takega? Slišal sem že, da se naše igralke v tujini rade slikajo bolj »mikavno« in da so nekoč za Jugoslavijo celo napisali, da je izvoznik sex-bomb!

Peter M., Rogaška Slatina

AKCIJA VARNOSTI PRI DELU

Se vedno dokaj kritično stanje na področju poškodb pri delu, profesionalnih in drugih obolenj kakor njih težke posledice terjajo, da v času reforme še posebej storimo vse, kar moremo, da bi razmere v tem pogledu izboljšali.

Gre za varstvo zaposlenega delavca, za njegovo življenje in zdravje kakor delovne pogoje. Za sistematično urejanje teh važnih vprašanj je junija letos v sindikatih vznikla pobuda, ki že dobiva obliko in vsebino obsežne, resne in odgovorne AKCIJE VARNOSTI PRI DELU.

Pred kratkim je bil ustanovljen regionalni štab za pripravo in realizacijo akcije, ki bo usklajeval delo in pomagal razširjenim komisijam za varstvo pri delu pri občinskih sindikalnih svetih in preko njih komisijam v delovnih organizacijah na področju bivšega okraja. Celotna akcija bo potekala v treh obdobjih:

● obdobje pripravljalnih del bo trajalo do konca oktobra letos; v tem času bodo v glavnem formirali ustrezne organe pri občinskih forumih in delovnih organizacijah, izdelali programe in seznanili člane delovnih skupnosti z vsebino in namenom akcije;

● obdobje uresničevanja programskih nalog konkretno v delovnih in drugih organizacijah, forumih in institucijah bo trajalo do oktobra 1967;

● v zadnjem tromesečju prihodnjega leta pa bodo zbrali rezultate, izdelali poročila in analize kakor tudi ukrepe za to, da bi akcija prešla v sistematično trajno delo na področju varstva.

V akciji bo z obsežnim programom sodelovalo tudi uredništvo Zastite rada iz Beograda, ki bo samo izvedlo in anketiralo okrog 8.000 članov delovnih kolektivov o varstvu pri delu; izdelalo analizo in o ugotovitvah seznanilo delovne organizacije in pristojne forume. Uredništvo časopisa bo natisnilo tudi plakate in poskrbelo za drugo propagandno gradivo.

Trenutno so v izdelavi programi za akcijo občinskih razširjenih komisij in komisij delovnih organizacij, v pripravi pa je tudi zelo aktivna propagandna dejavnost. Že sam začetek kaže, da bo akcija terjala številne sodelavce zlasti iz delovnih organizacij. Akcija ima human, družben in ekonomski pomen, v njenem središču pa je človek, ki mu je tudi namenjena. Zato:

● ZDRUŽIMO SREDSTVA IN Napore ZA NAPREDEK VARSTVA PRI DELU IN IZBOLJŠANJE DELOVNIH POGOJEV TER POMAGAJMO URESNICEVATI PROGRAM AKCIJE.

● VARUJMO DELOVNEGA CLOVEKA — NAJVISJO VREDNOTO NASE DRUŽBE.

● DOBRO ORGANIZIRAJMO VARSTVO PRI DELU, KI ZAGOTAVLJA VARNOST ŽIVLJENJE IN ZDRAVJE, VEČJO PRODUKTIVNOST IN BOLJŠI STANDARD.

● NAJ AKCIJA VARSTVA PRI DELU PRERASE V STALNO AKTIVNOST ZA PREPREČEVANJE POSKODB PRI DELU, PROFESIONALNIH IN DRUGIH BOLENIH IN USTVARI BOLJŠE DELOVNE IN ŽIVLJENJSKE POGOJE!

Regionalni štab

ZABELEŽENO ZA VAS

PRAVEGA ČLOVEKA NA PRAVO MESTO

Pepi Rotor ni bil pravi človek. Pravzaprav je bil pravi človek, vendar ne na pravem delovnem mestu. Ker torej njegovo delovno mesto ni bilo pravo, tudi on ni mogel biti pravi človek. V podjetju si dolgo niso bili na jasnem, kaj tu ni pravo — ali Rotor ali delovno mesto. Stvar je postala toliko bolj jasna, ko so se zavzeli za geslo: PRAVEGA ČLOVEKA NA PRAVO MESTO!

Začeli so namreč izvajati NKP — kot so s kratko imenovali novo kadrovsko politiko, da bi bili sestanki čim krajši. Stvar je bila v bistvu enostavna: NKP naj bi pripomogla do ustrezne zasedbe delovnih mest na sploh, pri čemer je, kot že rečeno, izstopil Pepi Rotor, analitik. Kot so ugotovili je imel kljub izobrazbi dosti premalo smisla za analiziranje. Na dan je prihajal s številkami, ki jih je podpiral z nerazumljivimi obrazložitvami.

— Manjka enostavnega analiziranja, so tarnali. — Takega, iz katerega bi bilo razvidno, da smo nad planom, ne pa pod njim.

In so ga premestili na delovno mesto administratorja, kjer je postal tako rekoč pravi človek na pravem delovnem mestu.

— Kdo bo prevzel analitsko službo?

Naj jo prevzame priučen knjigovodja!

— Morda bi jo enako dobro opravljal vratar?

— Hočemo preprosto vedeti, pri čem smo!

Mislite, da vedo, pri čem so? Preprosto morda, ampak v gospodarstvu vendarle ni vse tako preprosto. Najbrž je preveč preprostosti in preproščine. Čeprav v konkretnem primeru sicer ni šlo za analitika (kar ni niti bistveno), takšna praksa dokazuje, da se da delati tudi brez strokovnih — kvalificiranih ljudi, vprašanje pa je seveda samo, kako dolgo. Kdo ve, če »analitika«, sedanjega administratorja že čez kratek čas ne bodo premestili na kakšno še »bolj pravo« mesto, da bo še »bolj pravi« človek? Najbrž, kajti ne pozabimo NKP, to pa ne pomeni, kot pripominjajo zlobno nekateri člani kolektiva — naš kritični položaj, ampak novo kadrovsko politiko. Vsa čast ji!

Kozorog

Možnosti so a ne ob taki politiki

(Nadaljevanje s 1. strani)

● Stara pošta sodi pod laško upravo, odkoder se čuti mačehovski odnos do teh dveh obratov. Pri nas je tako: toliko časa, dokler je dobiček, vemo, kdo je uprava, potem pa ne več. Lokale držimo do takrat, potem dobiček poberejo in — adijo. Poglejte, sedaj je tu najbolj aktualno to, da bo upravnik delno zaprl Staro pošto in čez zimo imel le točilnico s priročno kuhinjo. Jaz ga razumem, ker bo ob zmanjšanju osebja in dajatev nekaj prihranil, toda ali ni to velikanska škoda? K nam prihajajo svoji tisti, ki se zdravijo, domačini in tuji gostje, ki jih ne bomo imeli kam dati. Če pa bi imeli dvoje kabin v Stari pošti, kjer bi zdravniško oskrbo lahko opravljali naši zdravniki, bi na vsak dinar prihranili nekaj sto... — Kopališče z bifejem

upravlja turistično društvo. Staro in Novo pošto upravljajo v Laškem, zdravilišče pa Armada. Ali ne bi mogli, da ne bi drobili sredstev, vsaj kopališče in gostinske lokale združiti v eno podjetje?

● Tako je! To idejo propagiram že nekaj let. Ni važno, kdo bo tisti, ki bo upravljal. Važno je, da bi tu ustvarjen dinar ostal tu, temu kraju. Toda tovariš Jelen, direktor laškega gostinskega podjetja ima neko drugo politiko...

— Kmalu bodo odprli »hitro« cesto Rimske Toplice — Zidani most, ki bo povezovala Posavje za Zagrebom in Stajersko za Avstrijo. Ker bo promet stekel skozi Rimske Toplice, bo verjetno tudi turizem zaživel. Ali se turistični delavci v Rimskih Toplicah pripravljate na ta trenutke?

● Kot sem že dejal, najprej dvoje kabin v Staro pošto. Osebo razmisliam o tem, da bi takoj za tem morali urediti parkirni prostor. Če bi zbrali sredstva ali pa našli investitorja, bi takoj začeli z gradnjo

motela ali camping prostora na prostoru med Savinjo in cesto. Zatem pa bi začeli z gradnjo novega, pokritega bazena, ki bi gostu ob zdravniški negi nudil to, kar je hotel in še pride iskati v Rimske Toplice — to je zdravljenje. To je perspektiva in ne utopija. Mi namreč želimo najprej navezati gosta, zato pa nam bo naših 80 sob, kolikor jih že sedaj imajo privatniki, sobe v Stari pošti in motelu ravno dovolj, zato ne rabimo nobenih dragih soliterjev in supermodernih, a praznih hotelov. Rimske Toplice se bodo razvijale ob turizmu, ne pa umetno in s silo.

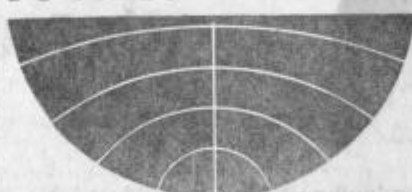
J. Sever

RAZVITJE PRAPORA

V Rimskih Toplicah bo 9. oktobra krajevna organizacija Rdečega križa razvila svoj prapor. Člani RK v Rimskih Toplicah spadajo po svoji dejavnosti med najdelavnejše aktivne v občini. Poleg velikega števila krvodajalcev se udeležujejo vseh akcij.

Podjetja so za razvite prapora prispevala del sredstev. Tako bo v laški občini že četrta krajevna organizacija razvila svoj prapor. Ob razvitu prapora bo svečanost, na kateri bodo nagradili in odlikovali najstarejše krvodajalce iz Jurklostra, Sedraža in Rimskih Toplic.

PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU

Nekaj dni nas bo zdaj zanimal potek 21. zasedanja generalne skupščine OZN, katere se udeležuje 117 držav. Na novo so sprejeli v OZN Gvajano nekdanjo britansko kolonijo, zelo verjetno pa je, da bodo že v teku 21. zasedanja ponovno sprejeli v OZN tudi Indonezijo. Dnevni red generalne skupščine obsega 92 točk, kar bo terjalo precej časa, a v dnevnem redu ni razprav o vojni v Vietnamu, četudi s tem ni rečeno, da se te vojne ne bodo dotaknili vsaj v obrobni razpravi.

Glede Vietnamskega je v ZDA začelo ponehavati prepričanje, da je ta vojna za Američane tako nujno potrebna in komaj dobra polovica še

zagovarja takšna stališča. Hkrati je zelo odločilno, da so v Washingtonu nastopili mnogi znanstveniki in drugi vplivni ljudje, ki dokazujejo nesmotrnost vietnamske vojne in pismeno protestirajo pri predsedniku Johnsonu. Tega in ljudi v Pentagonu pa vse to trenutno še ni omajalo in vztrajno nadaljuje z vojaškimi okrepitevami in uničevalnimi akcijami v Vietnamu.

Rdečegardistična vihra na Kitajskem še ni pojenjala, četudi dobiva najrazličnejše odtenke. Zdjaj so se odločili, da bodo imeli dve vrsti letakov: za zunanjo uporabo takšne, ki ne bodo krnili kitajskega ugleda v svetu, druge pa za interno uporabo (?). Očitno je tudi to, da so mnogi na Kitajskem izkoristili rdečegardistično gibanje v osebno zadovoljstvo. Med gardisti nastajajo tako vrstni in ustanovljajo celo posebne komisije, ki bodo izključevale lažne rdečegardiste. V vsem je očit-

no splošno vrenje, ki pa veliča Mao Ce Tungu in vpleta vojsko, a sicer si na Kitajskem nobene avtoritete, ki se je rdeča garda ne bi smela lotiti.

Afriški vrh, ki so mnogi zanj že trdili, da se majo, se bo vendarle sestel. Po obvestilu predstavnik organizacije afriške enotnosti bo sestanek na vrhu od 5. do 9. novembra, a predtem se bodo sestali zunanji ministri udeležencev držav, ki se bodo dogovorili o dnevnem redu.

Predsednik Johnson, ki je podpisal program pomoči tujini, se izgovarja na Kongres, da mu je zvezal roke, ker je zmanjšal vsoto za tri odstotke in zmanjšal 48 predvidenih delov na 40. Omenil je še nekatere druge omejitve, vendar ni povedal, za kakšno omejitev gre. Toda Johnsonu se obljublja še drugi slabi časi, kajti črnici še vedno niso dovoljni in terjajo svoje pravice.

PLIN NE BO VEČ SMRDEL

K PLINOVODU BI LAHKO PRIKLJUCILI SE TISOČ STANOVANJ

Zaradi slabe kakovosti plina je vedno manj potrošnikov. Zakaj večerni izpuhi in eksplozije v celjski plinarni? Modernizirana plinarna bo odpravila veliko pomanjkljivosti. Tudi polnilnica butana bo verjetno v Celju.

Prebivalci Otoka so že večkrat načeli vprašanje o lokaciji plinarne, posebej še v zadnjem času znova, ker so se večkrat ob večerih prestrašili ob nenavadnih eksplozijah, vžigih ter izpuhih iz plinarne.

Izpuhi in eksplozije, so nam zagotovili v plinarni, niso nevarni, četudi se zavedajo, da za okolico niso prijetni. Toda za preselitev plinarne ni denarja in ga verjetno še nekaj let ne bo. Agregat v plinarni ima kapaciteto 800.000 m³ letno, a zaradi male potrošnje plina (letosnja potrošnja bo okoli 300.000 m³), deluje samo ponoči. Ob segrevanju v večernih urah nastajajo zato eksplozije in dimni izpuhi, ki bi jih ne bilo, kolikor bi deloval agregat neprekinjeno.

Zaradi prekinjenega delovanja so tudi stroški proizvodnje plina večji, četudi je plinarna izkoristila vse možne notranje premike; prav zaradi tega pa so morali tudi med letom povečati ceno za plin, četudi se zavedajo, da še prejšnja za potrošnika ni bila zanimiva. Slaba kvaliteta plina, zelo oster zadah (čeprav zadnje čase že precej bolj prečiščeni plin) in še kaj drugega so razlogi,

GOSTINSKA RAZSTAVA

Po nekajletnem odmoru bomo imeli v Celju 1. in 2. oktobra znova gostinsko razstavo ter nekaj drugih zanimivih gostinskih prireditve, ki jih ob sodelovanju članov ustreznih kolektivov pripravljata Olesjevalno in turistično društvo ter Poslovno združenje za obrt, gostinstvo in komunalno v Celju.

V hotelu Evropa bo turistična razstava združena s poskusno pijaco in sladoleda, v hotelu Celeja pa kulturna razstava ter razstava pogrinjkov. Razen tega bo tudi tu poskušnja nekaterih pijac. Vzporedno s tem bodo organizirali še posebno tekmovanje v gostinskih veščinah, ki bo združeno s promladnim koncertom. Ob zaključku pa bo razdelitev nagrad in družabni večer.

PRIJATELJI: TO JE CLOVEK, S KATERIM SE NISTE PRISILJENI POGOVARJATI.

NAJTEŽJE JE VEDETI, KAKO JE TREBA NEKAJ NAREJITI, VIDETI, KAKO NEKDO NAROBE DELA — IN MOLČATI.

KDOR REDNO BERE, SI GRADI ZATOČISCE SVOBODE, KI GA VARUJE PRED TEGOBAMI ŽIVLJENJA
(W. Somerset Maugham)

NE BERETE TRI DNI IN VAS POGOVOR BO PUHEL.
(Kitajski pregovor)

meštni plin. Tega bi po novem postopku izdelovali z mešanjem (ali cepitvijo) butana in zraka. Nov plin bo imel vrsto prednosti, a navedimo samo nekatere: dvakrat večja kaloričnost, ne bo imel neprijetnega duha in ne bo strupen. Seveda bo modernizacija plinske proizvodnje prinesla tudi nekaj nevšečnosti, kajti zaradi večje kaloričnosti bo potrebno predelati nekatera trošila pri potrošnikih. Celjska plinarna je prav te dni začela s popisom trošil, medtem ko bo kasneje v tisku in radiu obvestila potrošnike o raznih podrobnostih modernizacije in preurejanja. Za zdaj lahko zapišemo tudi to, da bo večino stroškov za preurejanje naprav prevzela plinarna.

V plinarni so prepričani, da bo modernizirana proizvodnja plina

zmanjšala stroške poslovanja, da bo zaradi nižje cene in večje kaloričnosti naraslo število potrošnikov in da bodo okolici zagotovili mirnejše spanje in bolj čist zrak. O preselitvi plinarne pa še nekaj časa ne bi mogli govoriti.

Precejšnja dejavnost plinarne je tudi s polnjenjem butanskih bomb za potrošnike, saj zalaga plinarna z butanom vse področje do Raven in Trbovelj. Zdej sicer polnijo skladiščne bombe v Zagrebu, INA, a zaradi transporta (16 kg bomba in 10 kg plin) računajo, da bi bilo zelo primerno, če bi uredili v Celju tudi polnilnico butana za skladiščne bombe, medtem ko bi za potrošniško polnitev uredili tudi skladišča in polnilnice v nekaterih večjih zunanjih potrošnikih.

Herbert Savodnik

Doklej še neverni Tomaži?

Nekateri ljudje se zlepa ne morejo otresti predsodkov. Tak predsodek je, na primer, prepričanje, da družbena kmetijska gospodarstva slabo gospodarijo, vsekakor slabše kot zasebniki. Nekateri ljudje vidijo samo tisto, kar potrjuje njihovo prepričanje. V njihovih glavah tiči kliše, po katerem je združna njiva porasla s plevelom, travnik nepokošen, živina zanemarljiva in podobno. To so neverni Tomaži, ki komaj opazijo, da gre življenje mimo njih in da je njihov kliše že zdavnaj zastarel, neresničen.

Res je, da tudi na družbenih kmetijskih gospodarstvih lahko najdemo zanemarljivo njivo, gnilo seno, plevel in podobno. Toda tega ne smemo posploševati. Celo če eno tako gospodarstvo slabo gospodarijo, to ne pomeni, da so vsa družbena kmetijska gospodarstva taka. Po enem slabem, zanikarnem kmetu še ne sodimo vseh kmetov! To bi bilo nepravilno, tako posploševanje bi pačilo resničnost.

Medtem ko v glavah nekaterih zasebnih kmetov še zmeraj živi »zanemarljivo«² družbeno kmetijsko gospodarstvo, se je v življenju marsikaj spremenilo. V Vojvodini, na primer, kjer je bilo zmeraj pomanjkanje sezonske delovne sile in so zato s težavo pospravljali pridelke, zdaj sezoncev skorajda ne potrebujejo več. Zamenjali so jih stroje. Imajo celo stroje za trganje koruze. In imajo razno drugo kmetijsko mehanizacijo, s pomočjo katere so letos ob pravem času pospravili letino.

Ce bi bilo res, da so družbena kmetijska gospodarstva tako zanemarljiva, kakor govorijo nekateri kmetje, potem bi bila preskrba mestnega in industrijskega prebivalstva odvisna predvsem od zasebnih kmetov. A resnica je drugačna. Sedem desetih tržnih presežkov pomembnejših kmetijskih pridelkov daje družbena kmetijska gospodarstva, čeprav imajo samo 14 odstotkov obdelovalne površine. To je dejstvo, ki ga ni mogoče zanikati.

Letosnja letina je bogatejša kot je bila kdajkoli po vojni. V marsičem je to tudi zasluga dosledne rabe sodobne tehnologije in agrotehnik na družbenih kmetijskih gospodarstvih. To lahko dokažemo s številkami. Na 1.830.000 hektarov smo letos pridelali 462.000 vagonov pšenice. Povprečno smo torej pridelali 25,3 stota na hektar. Kaj pa družbena kmetijska gospodarstva? Na 368.000 ha so pridelali 140.000 vagonov pšenice ali 38,5 stota na hektar. Razloček je vsekakor zelo pomemben. Družbena kmetijska gospodarstva so na 20 % vseh površin pridelala 33 % vse pšenice. Poleg tega je treba vedeti, da bo vsa ta pšenica prišla na trg.

S tem ne mislimo, da je zasebni kmetovalec slab gospodar. V razmerah, v katerih živi in dela, tudi on napreduje. Mnogi zasebni kmetje, zlasti oni v kooperaciji, so dosegli lepe hektarske donose. Od 250 milijard starih dinarjev, za kolikor se bo povečala vrednost letošnje kmetijske proizvodnje, bo ostalo 140 milijard zasebnikom. To je vsekakor lep uspeh. Zasluga za to gre tudi naši kmetijski politiki, ki se trudi, da se zaradi večje ponudbe ne bi bistveno znižale cene, ker bi s tem destimulirali kmeta za to, da bi tudi v prihodnje povečeval kmetijsko proizvodnjo.

Se to je treba povedati: letos smo pridelali 1.160.000 ton ali 34 % pšenice več kot lani, čeprav smo zasejali s pšenico manjše površine kot kdaj prej. Bila so leta, ko smo zasejali s pšenico celo 2,1 milijona ha površine, vendar je bil pridelek do štiri manjši kot letos. To gotovo ni samo rezultat dobre letine, temveč tudi napredka v rabi sodobne tehnologije in agrotehnik.

Nekateri zasebni kmetje, ki še zmeraj gonijo svoje, se bodo morali otresti starih preživetih predsodkov, ker bodo sicer ostali neverni Tomaži.

F. Setine

GIBANJE GOSPODARSTVA V LAŠKI OBČINI

Kljub težavam uspehi

VELIKE NESKLADNOSTI V OSEBNIH DOHODKIH

Na zadnji seji občinske skupščine v Laškem so odborniki razpravljali predvsem o gibanju gospodarstva v prvem polletju letošnjega leta, problemih obrti in položaju trgovin.

Tako so ugotovili, da se je obseg proizvodnje v primerjavi s istim obdobjem lani najbolj povečal v podjetjih, ki so v zadnjih letih opravila

rekonstrukcije. Tovarna dokumentnega in kartnega papirja v Radečah je proizvedla letos za 118 odstotkov papirja več, pivovarna Laško pa

je dosegla za 30 odstotkov večjo proizvodnjo kot v istem obdobju lani. Proizvodnja ni bila nič manjša tudi v ostalih delovnih organizacijah, čeprav so bile težave z repro materialom. Čeprav področje kmetijstva nekoliko zaostaja, so tudi tu dosegli zadovoljive rezultate. Tako so na 6 odstotkov manjših površinah, zasejanih z žitom, dosegli za 3,6 odstotkov večji donos.

Glede na to, da so se v izvozu podjetja laške občine usmerila na konvertibilna področja, so uspehi večji; v letošnjem letu predvidevajo za 1.310.240 dolarjev izvoza, ob polletju pa so ga realizirali v višini 47,7 odstotkov. Največje uspehe je v izvozu dosegla papirnica Radeče, ki je polletni načrt realizirala v višini 88 odstotkov. Manjši izvoz beleži le industrijsko podjetje Peta v Radečah, vtem ko je tovarna lesne galanterije v Rimskih Toplicah dosegla enake rezultate kot lani. Čeprav je pivovarna Laško povečala izvoz za 11 odstotkov, je ob polletju dosegla le 17 odstotkov realizacije.

Pri vsem tem velja omeniti, da so nekatere delovne organizacije letos manj zaposlovale; lani so zaposlile 403, letos pa le 229 oseb. Seveda se v tej zvezi poraja vprašanje zaposlovanja odvisne delovne sile, ki ga nameravajo v občini reševati hkrati z načrtnim razvojem gospodarstva.

V delovnih organizacijah laške občine so se v prvih šestih mesecih letošnjega leta povprečni osebni dohodki povečali v večini delovnih organizacij za okrog 46 odstotkov, največ v papirnici Radeče, kjer je povprečje 815 novih dinarjev, v pivovarni — 982 novih din in klavnici Radeče — 944 novih din. Drugod osebni dohodki počasneje rastejo, zlasti v tovarni lesne galanterije, kjer je povprečje 498 novih dinarjev, splošnem obrtnem podjetju, s povprečjem 498 novih din itd.

T. K.

»AVTO CELJE« Celje

obvešča

kupce industrijskega blaga, koles mopédov, motorjev in osebnih avtomobilov, da sami odobravamo **POTROŠNIŠKA POSOJILA** v naših prodajalnah:

1. Prodajalna avtomobilov, Celje tel. 24-74;
2. Prodajalna Celje, Levstikova tel. 25-74
3. Prodajalna Celje, Mariborska tel. 27-92;
4. Prodajalna Sempeter v Sav. dolini tel. 71-939;
5. Prodajalna Velenje tel. 85-058
6. Prodajalna Slovenj Gradec tel. 101
7. Prodajalna Rogaška Slatina tel. 4;
8. Prodajalna Ptuj tel. 14
9. Prodajalna Brestanica tel. 18;

Pomembna razprava pod »razno«

(Post festum)

Naše podjetje stoji zelo dobro. Stoji namreč na zemlji in je zato stabilno. To dejstvo, nujno vpliva tudi na našo ekonomiko. Čeprav nam proizvodni plan delata takšne težave, da ga ne dosegamo — a v tem nismo edini — pa zelo učinkovito rešujemo vse ostale probleme. Tako smo na primer na seji upravnega odbora celih šest ur in četrta razpravljali samo pod točko »razno« in še ta je imela samo eno podtočko — dopusti. Slo je namreč za to, kakako bi velikemu številu »izrednih«² članov kolektiva zagotovili dopust v času, ko ga hočejo izkoristiti, ne da bi jim mešali račune tisti, ki niso »izredni«² in imajo zato pač manjše pravice.

Problem je nastal zato, ker so »izredni«² hoteli na dopuste julija in avgusta, »ne izredni«² pa ni-

so hoteli junija in septembra. Upravni odbor naše ekonomsko močne organizacije je zavzel trdna stališča: dopusti so v času dopustov vsekakor važnejši od proizvodnje. Ker vsi ne morejo na dopust istočasno, jih večina dela oziroma proizvajajo, kar pomeni, da proizvodnja teče. Tisti, ki gredo na dopust julija in avgusta, ne gredo junija in septembra oziroma narobe, oni, ki ne gredo julija in avgusta gredo junija in septembra, lahko pa tudi prej ali kasneje. Vsakdo ima po statutu in drugih aktih pravico do dopusta; če bi jo komu skušal kdo krniti, bi s tem kršil statut in druge akte. Upravni odbor si na podlagi takih stališč, izoblikovanih v več ko šesturni razpravi, prilasti pravico, da ugotovi

1. koristnost dopustov in
2. kdo je imel lepo in kdo deževno vreme, kar je bistveno za dopuste prihodnje leto.

Nihče ne more biti takšen egoist, da bi zahteval vsakokrat lepo vreme, saj bi ga imel na račun onega, ki tudi ne mara slabega vremena. Izredni člani ko-

lektiva so izzeti. V tej zvezi je stopiti v stik z meteorološko službo in to dva meseca pred pričetkom dopustov. TV vremenske prognoze niso zanesljive, zato je opozoriti meteorologa na točnejše in dolgotrajnejše prognoziiranje. Frontalne mojitne, različni cikloni in anticikloni, jedra visokega in nizkega zračnega pritiska morajo biti na zemljevidni tabli precizneje narisani, tako da se bo točno videlo, ali nekaj vpliva na primer na Crikvenico ali na Selce, kar je velikanskega pomena za vsakega, kateri namerava na dopust sem ali tja.

P. S. Pomembna razprava pod »razno«² je bila izčrpna, vendar

Kozerija

ne izčrpna, kajti lahko bi še dotaknili vprašanja, kako se odpravimo na dopust, koliko kovčkov potrebujemo, kaj vse zložimo vanje in tako dalje. Ob tako pomembnih vprašanjih so seveda vsi drugi problemi podjetja postranska stvar.

Dihur

Dobili so novo brizgalno

Gasilsko društvo Mozirje je na nedeljski slavnosti izročilo namenu novo motorno brizgalno. Sredstva za brizgalno, ki je veljala nad milijon starih dinarjev, so v glavnem prispevali prebivalci Mozirja in okolice v lesu in denarju. Nova brizgalna pomeni veliko pridobitev za mobilnost gasilskega društva, saj je bila stara že povsem izrabljena in v rabi 37 let. Slavnosti so se udeležili tudi predstavniki občinskih in krajevnih družbeno-političnih organizacij in gasilskih društev iz občine. Ob tej priložnosti so podelili tudi več značk in pisemnih priznanj za dolgoletno delovanje v gasilskem društvu.

— er

BREZ DOBREGA INFORMIRANJA NI ZA VESTNEGA OBLOČEVANJA

**Razgovor
ta teden**

OD 2. DO 15. OKTOBRA BODO V CELJSKI OBČINI ZBORI VOLIVCEV. DA BI PRISPEVALI K BOLJŠI UDELEŽBI IN AKTIVNEMU SODELOVANJU OBČANOV PRI REŠEVANJU VSEH POMEMBNIH VPRAŠANJ NA PODROČJU IN OKOLJU, KJER ŽIVIMO, JE UREDNIŠTVO TEDNIKA IN RADIA CELJE V TOREK DOPOLDNE PRIREDILO RAZGOVOR, KI SO SE GA UDELEŽILI: PREDSEDNIK IN PODPREDSEDNIK OBČINSKE SKUPŠČINE ZDRAVKO TROGAR IN JANEZ KOVACIČ, PREDSEDNIK OBČINSKEGA ODBORA SZDL JANKO ZEVAR, TAJNIK OBČINSKE SKUPŠČINE OSKAR NAGLAV, NACELNIK ODDELKA ZA UPRAVNO PRAVNE ZADEVE MARJAN ASIČ IN PREDSEDNIK KOMISIJE ZA FINANCIRANJE IN PROGRAMIRANJE OBČINSKE SKUPŠČINE TONE SUHAR.

Vprašanje: Zvedeli smo, da bodo v kratkem v celjski občini zbori občanov. O čem naj bi predvsem razpravljali?

ZDRAVKO TROGAR: V času med 2. in 15. oktobrom bodo na terenih zbori volivcev s predlaganim dnevnim redom: obravnava urbanističnega programa celjske občine, kot drugo poročilo o uporabi sredstev iz prispevka za uporabo mestnih zemljišč in sicer samo za tiste terene, kjer je prispevek uveden, kot tretje poročilo o uporabi sredstev proračuna in zadnje, običajna točka razno.

Vprašanje: Urbanistični program je pogosto predmet različnih sporov in nasprotovanj, je v tem vzrok, da ga bodo ponovno obravnavali na zborih, ali pa gre tudi za to, da bi imel naš občan, odvisno seveda od njega, v bodoče aktivnejšo vlogo pri oblikovanju urbanističnih rešitev?

MARJAN ASIČ: Najprej moramo ugotoviti, da urbanistični program do sedaj v Celju še ni bil predmet sporov ali nasprotovanj, ker gre sedaj za urbanistični program prvič v obravnavo med občane. Urbanistični program vplivnega območja Celje je bil v trimesečni razgrnitvi v preteklem letu in je sedaj druga faza v formalnem dokončnem sprejemu. Tu ne bo nekih konkretnih zazidav, vidnih, tu gre za razdelitev prostora glede na namembnost v prihodnje, na področjih bodoče celjske regije. Temu urbanističnemu programu bodo sledili še drugi, ureditveni načrti in posamezni zazidalni načrti in gre dejansko za nek načelni sporazum celjanov, v kakšno smer naj bi se Celje v prihodnje razvijalo. Tu bo govora o tem, kje bodo posamezne lokacije oziroma prostori, določeni za industrijo, za rekreacijo, turizem, za stanovanja in tako dalje. Določene so že tudi glavne površine za bodoče trase cest, vodovoda, daljnovoda itd., v glavnem še samo idejne zasnove, nič konkretnega.

Vprašanje: Ali ni prišlo v zadnjem času do spremembe v organizaciji upravne službe za področje urbanizma?

MARJAN ASIČ: Za področje urbanizma, gradbeništva in komunale zo-

TONE SUHAR: Komisija bo predlagala občinski skupščini, da bo sprejela sklep o omejitvi proračunske potrošnje za 12,5 %.

Vprašanje: Ugotovljamo, da so zbori občanov v naši občini razmeroma slabo obiskani. Kaj menite, kje so vzroki?

JANKO ZEVAR: Ta ugotovitev ne velja samo za našo občino, niti v celoti, za celotno področje naše občine, praviloma je v strnjanih naseljih in v večjih mestnih središčih udeležba vedno slabša. Vzrokov za to je prav gotovo več. Vsaj v začetni fazi, to se včasih še tudi danes dogaja, so bili zbori volivcev bolj mesto oziroma sredstvo informiranja, kot pa sredstvo odločanja. V mestih pa je praviloma informiranost večja, zato je tudi tu, razumljivo, interes manjši oziroma slabši. Kaže, da so se tako krajevne organizacije SZDL in krajevne skupnosti, pa tudi mi, s tako udeležbo pomirili, saj si drugače težko tolmačimo, da sklicujemo en zbor za področje, na katerem živi tudi po dva tisoč pa tudi tri tisoč in več prebivalcev. Na izven mestnem področju pa tudi pri nas udeležba ni vedno tako slaba, saj se v nekaterih predelih udeležuje zbor skoraj od vsake hiše po eden volivec. Vzrok, oziroma krivda za tako stanje je obojestranska. Zbore volivcev je potrebno v vsebinskem pogledu bolje pripraviti. Gre za skrbno pripravo v tem smislu, katera vprašanja in kako se bodo obravnavala na zborih. Dogaja se namreč, da se manj pomembna vprašanja postavljajo na dnevni red, da pa se o nekaterih važnejših vprašanjih ne išče vedno mnenja občanov. Vse prepoznano je praksa takšna, da material, predloge, stališča za zbor volivcev pripravijo tako, da se lahko oziroma da se morajo volivci odločiti samo z ali ne. Ni pa variantnih predlogov s potrebnimi obrazložitvami in tudi ne s temeljitimi pojasnili. Verjetno je tudi to vzrok, da se tudi odborniki občinske skupščine, ki navadno nastopajo na zborih volivcev kot poročevalci, niso vedno za zbor najboljše pripravljeni. Brez dobrega informiranja ni zavestnega odločanja. Ni mogoče, niti pošteno, da od občanov zahtevamo oziroma pričakujemo, da bodo razpravljali, se opredeljevali in odločali o vprašanjih, ne da bi jih predhodno o tem objektivno in na razumljiv način tudi informirali. Zato si občinski odbor SZDL prizadeva, da bi se vedno, pred zbori volivcev, material objavil preko Celjskega tednika, radia, o pomembnih vprašanjih, kot je to proračun občine, srednjeročni program, spremembe statuta itd., pa

preko posebnih izdaj, ki naj bi jih sprejela vsaka družina. Celjski tednik naj bi tudi v bodoče objavljal vprašanja, mnenja in zahteve, ki se na zborih občanov postavljajo, vključujoč tudi odgovore občinske skupščine oziroma drugih činiteljev.

Vprašanje: Dovolite v tej zvezi še besedo o odnosu odbornik — volivec. Ali menite, da odborniki na sejah skupščine ali njenih organov zastopajo svoje mnenje in svoje stališče ali stališče in predloge občanov?

JANKO ZEVAR: Pri tem vprašanju se ne bi spuščal v konkreten odgovor, ker mislim, da je prav, da da ta odgovor predstavnik skupščine, vendar menim, da nekatera vprašanja, na relaciji odbornik-poslanec-zbor volivcev-občan oziroma volivec niso pri nas povsem razčiščena. Zato smo si v občinski organizaciji SZDL zastavili kot eno izmed nalog, da prav sedaj, ko stopamo v predvolilno obdobje, da tudi to vprašanje na kandidacijskih zborih in v celotni predvolilni politični aktivnosti podrobneje obravnavamo.

Vprašanje: Ker ste omenili predvolilno politično aktivnost, kdaj bo SZDL začela s to akcijo; gre namreč za dejstvo, da bodo spomladi prihodnjega leta nove volitve?

JANKO ZEVAR: Občinska organizacija SZDL bo intenzivno začela delati na predvolilni politični akciji že v mesecu oktobru. V tem mesecu pričakujemo, da bo zvezna konferenca SZDL, prav tako pa glavni odbor SZDL Slovenije na plenarnih sprejel politična izhodišča, po katerih naj bi se celotna organizacija SZDL, in seveda tudi vsi člani SZDL, vključili v predvolilno aktivnost. Pričakujemo, da bomo tudi v občini, že konec meseca oktobra razpravljali, seveda bolj konkretno, o političnih izhodiščih za konkretno delo v naši občini.

Vprašanje: V razgovoru smo načeli vprašanje odnosa zbori občanov oziroma volivcev, odbornikov in skupščine. Kaj menite vi o teh odnosih, zlasti pa o vlogi odbornika na tej relaciji?

JANEZ KOVACIČ: Mislim, da se je vprašanje predvsem nanašalo na to, kako odborniki zastopajo stališča občanov, oziroma svojih volivcev na sejah občinske skupščine. V tem pogledu bi rekel to, da je aktivnost odbornikov sedanje mandatne dobe večja v primerjavi s prejšnjimi obdobji, čeprav opažamo, da del odbornikov na sejah skupščine aktivno ne sodeluje. Vendar pa so odborniki, predvsem tisti, ki živijo na svojem volilnem območju, mnogo bolj povezani z volivci, kot pa je to bil

slučaj morda v preteklosti. Glede zastopanja stališč in pa teženj občanov, bi povedal, da bi bilo potrebno verjetno na zborih volivcev mnogo jasneje opredeliti, kaj je sklep zbor volivcev, namreč ni mogoče smatrati, da je že stališče, nek predlog posameznika na zboru volivcev tudi stališče celotnega zbora volivcev in če v tem primeru odbornik takega stališča posameznika na skupščini ne zagovarja, mislim, da to ni nezagovarjanje teženj volivcev.

Vprašanje: Kako ocenjujete delo odbornikov v zborih delovnih skupnosti?

JANEZ KOVACIČ: Treba je ugotoviti, da je dejavnost odbornikov iz delovnih organizacij mnogo šibkejša kot odbornikov s terena. Verjetno izhaja to dejstvo predvsem iz tega, da je problematika terena mnogo pestrejša kot pa v delovnih organizacijah in pa da je v delovnih organizacijah samouprava in reševanje problemov v lastnem okviru mnogo jasneje izraženo. Vendar imamo v občini in v delovnih organizacijah mnogo problemov, na katere bi morala tudi občinska skupščina odgovoriti in zavzeti svoja stališča. V tej praksi pa opažamo, da je dejavnost teh odbornikov mnogo šibkejša, predvsem tistih odbornikov, ki zastopajo več delovnih organizacij.

Vprašanje: V kakšni meri se izvršujejo sklepi zborov volivcev, kateri so ostali nerealizirani in zakaj?

OSKAR NAGLAV: Sklepi zborov volivcev se vsaj z upravne službe skušajo realizirati, seveda pa je izvrševanje teh sklepov odvisno od sredstev, ki jih ima skupščina na razpolago oziroma od pripravljenosti delovnih organizacij, da sodelujejo z lastnimi sredstvi pri reševanju raznih, predvsem komunalnih problemov. Glede vprašanj, ki jih stavljajo zbori volivcev in odgovorov, je skupščina predvsem mnenja, da se je treba zlasti v današnjem času posluževati tudi sodobnih sredstev, predvsem radia in tiska, da daje odgovore občanom preko teh informativnih sredstev, poleg tega pa imajo odborniki možnost, da se seznanijo z vprašanji in odgovori, ki jih lahko dobijo na skupščini. Pred zbori volivcev pa so vsi odborniki seznanjeni z vprašanji, ki so jih stavili volivci, tako da lahko na zborih volivcev potem odgovarjajo. Problem nastaja v tem, da se občani v prejemni meri udeležujejo zborov volivcev in potem tudi izgubijo pregled kakšna vprašanja so bila postavljena in ali so bili odgovori posredovani.

ZAKAJ JE DRUŽINA FRANCA JURKOVSKEGA PRIŠLA NA »BOBEN«

ČLOVEK - KAJ JE TO?

ODGOVOR KMETIJSKE ZADRUGE LAŠKO

V članku novinarja SEVERJA je več trditev, ki ne odgovarjajo resnici, zato podajamo pripombe, na katere je bil tov. J. SEVER opozorjen že ob objavi, preden je napisal članek. V Kmetijski zadrugi Laško. Verjetno je zaradi senzacionalnosti napisal dramatičnejši članek brez ozira ali so v sestavku resnice ali ne in tudi brez ozira, ali postavlja gospodarsko organizacijo v pravo luč o zadevi JURKOVSEK, ali pa jo nesramno blati.

Ze v samem podnaslovu trdi pisec, da je imela Kmetijska zadruga Laško v koriščenju preko 20 ha posestva, last JURKOVSEK Franca, kar ne more biti res, ker posestvo JURKOVSEK meri le 3,17 ha kmetijskih površin po katastru, dejanske površine pa so kot pašnišni gotovo še manjše, ker se je del kmetijskih površin v času let delno zarastel. Torej Kmetijska zadruga Laško je koristila največ 5,17 ha kmetijske površine in je leta 1963 in 1964 kot kmetijsko najemnine v prilozi laškemu tov. JURKOVSKU 7.000 S-dinarjev namemine za ha na leto. Pred letom 1961 ni bil KZ, koristila njegovih površin niti ne po letu 1964, gozdov KZ ni nikoli koristila, podrejejo tudi navedeno, da so gozdovi popolnoma brez vsake lesne zaloge, le-teh pa tudi ni preko 20 ha, kot trdi pisec, ker jih je baje sedanjih lastnik del moral ponovno vrniti bivšima lastnikoma zaradi neizpolnitve kupoprodajne pogodbe.

Kako je dejansko prišlo do razprave o kupoprodaji posestva JURKOVSEK na Šmohorju št. 7?

Bivša Kmetijska zadruga Rečica pri Laškem je imela dejansko v bližini posestva JURKOVSEK svoj lasten pašni obrat v velikosti okrog 50 ha. Leta 1958 so zgradili nov vodovod, pri tem so polagali cevovod preko posestva JURKOVSEK, seveda z njegovim pristankom, za potrebe živine, ki je bila med letom na pašni.

Kmalu po dograditvi vodovoda je tov. JURKOVSEK predlagal, da bi prodal svoje posestvo za 500.000 S-dinarjev. Njegovo posestvo je bilo ob tem času že v razpadajočem stanju, četudi ga je kupil le nekaj let prej od kmetov TERSEK Antona in Marije. Takrat so bile gospodarske zgradbe še v normalnem stanju.

JURKOVSEK je takoj v prvih letih svojega gospodarjenja zapustil strehe, da so mu vidno propadle. Sosednji kmetje so mu poda-

riili skop, vendar je istega pustil pod streho, da mu je skupno segnilo z ostrejšim stavb. Torej tako je JURKOVSEK pustil razpadati svoja poslopja predno je bivša KZ Rečica sploh začela kakršnakoli pogajanja o možnosti nakupa posestva.

31. 8. 1958 je član upravnega odbora bivše KZ Rečica v prisotnosti JURKOVSKA napisal koncept pogodbe o kupoprodaji. Ta koncept ni bil nikoli prepisan in seveda ne podpisani prvič iz razloga, ker se z njim ni strinjala JURKOVSKOVA žena, ki je bila solastnica in je izjavila, da je ponudena cena prenizka niti se z vsebino pogodbe oz. sploh z nakupom ni strinjala ravno takrat novoizvoljeni zadrugi svet KZ Rečica. Po predpisih je zadrugi svet edini pristojen za sklepanje o nakupu osnovnih sredstev.

Za tem JURKOVSEK nekaj časa ni več ponujal posestva v prodajo. Pozneje je bilo na prodaj posestva KLEMENCIC v Šmihelu pri Laškem, ki ga je JURKOVSEK želel kupiti, zato je ponovno začel prodajati svoje posestvo. Tokrat je razpravo o nakupu vodila bivša Zadruga poslova zveza v Celju, ker je le-ta koristila pašnike na Šmohorju.

Pogodba je bila napisana 19. 11. 1959, vendar pogodbe JURKOVSEK Franc in Julijana nista podpisala, ker sta pred podpisom odšla iz pisarne bivše KZ Celje z izgovorom, da gresta pogledati posestvo v bližini, ki je bilo napredaj. Odšla sta v bližino Vojnika, kakor sta pozneje izjavila kmetu v Rečici in sta ugotovila, da za v pogodbi ponudeno ceno 475.000 S-dinarjev ne moreta prodati posestva, ker za isti denar ne bi dobila drugega. K podpisu pogodbe se nista več vrnila v pisarno Poslovne zveze niti ne na sodišče, kjer so že imeli dogovorjen čas za podpis.

JURKOVSKOVI so ves ta čas še živeli na Šmohorju in so delno obdelovali svojo površino, delno pa isto zanemarjali. Poslopja so propadala svojo pot. V letu 1961 je takratni kmetijski referent na občini Laško dal predlog očasno odzemu kmetijskih površin iz upravljanja zaradi zanemarjanosti na osnovi določil zakona o koriščenju kmetijskih zemljišč.

V letu 1960 se je priključila Kmetijska zadruga Rečica h kmetijski zadrugi Laško, istočasno pa je bila likvidirana Poslovna zveza Celje. Zato je 3. 2. 1961 JURKOVSEK vložil tožbo zoper Kmetijsko zadrugo Laško,

kot pravnega naslednika bivših dozdevnih kupcev zaradi neplačila kupnine.

Z sodbo z dne 8. 3. 1961 je Okrožno sodišče v Celju tožbo zavrnilo in Vrhovno sodišče LRS tudi pritožbo zavrnilo 19. 5. 1961.

Leta 1962 je tov. JURKOVSEK ponovno začel izsiljevati prodajo sedaj Kmetijski zadrugi Laško in pozneje je zahteval menjavo svojega posestva za hišo v Laškem št. 225, katera je upravni organ je KZ Laško. Tov. JURKOVSEK je v zapisniku, sestavljenem na občini Laško dne 1. 6. in 6. 6. 1963 zahteval za menjavo celotno zgradbo, razen lokala, t. j. 3 stanovanja v velikosti 360 m².

Sodni cenilci so 26. oktobra 1962 ocenili posestvo JURKOVSEK na Šmohorju na 1.513.538 S-dinarjev in isti cenilci zgradbo KZ Laško št. 225 dne 20. 11. 1962 na 3.940.224 S-dinarjev, vse po takratni dejanski vrednosti.

Kmetijska zadruga Laško je z dopisom št. 390/63-KJ-C z dne 6. 4. 1963 prosila Okrajno javno pravobranilstvo v Celju za mnenje o dopustnosti menjave hiše Laško št. 225 za posestvo Šmohor št. 7. Okrajno javno pravobranilstvo Celje je s svojim dopisom št. M 726/3-3 z dne 12. 4. 1963 izreklo mnenje, da takšna zamenjava ni možna, vendar je možno zamenjati za posestvo to stanovanje s tem, da se o ceni in stanovanju, razliko pa doplača tisti, ki dobi večjo vrednost.

O tem stališču je Kmetijska zadruga Laško obvestila občino Laško dne 18. 4. 1963. Mnenje tov. JURKOVSKA pa je razvidno iz zapisnikov, kot že navedeno. Tako torej zopet ni prišlo do zamenjave. Kmetijska zadruga je v tem času dodelila tov. JURKOVSKU stanovanjsko pravico v hiši Laško št. 225 iz razloga, ker je hiša na Šmohorju, last JURKOVSKA, bila že povsem razpadla, last JURKOVSEK pa je imela precej manjše stanovanje. Pogodbe o stanovanju z dne 3. 3. 1963 tov. JURKOVSEK ni podpisal. Stanovanje je bilo enosobno, vendar si je pozneje JURKOVSEK prisvojil še 1 sobo, ob priliki izselitve neke druge stranke. Stanarine tov. JURKOVSEK ne plačuje.

V letu 1964 so predstavniki Lovske družine Rečica pri Laškem s podporo lokalnih, okrajnih in republiških upravnih in političnih forumov začeli prigovarjati Kmetijski zadrugi Laško naj prodaja vse svoje pašne površine na Šmohorju Lovski družini Rečica z namenom, da bo na Šmohorju uredila lovišča oz. gojišča

za muflone, ki so baje osnovni pogoj za razvoj lovškega predvsem inozemskega turizma.

Zaradi te prodaje je na Šmohorju nastal za Kmetijsko zadrugo Laško povsem nov položaj in sicer v tem, da sedaj zadruga ni imela na Šmohorju nobenih kmetijskih površin. Odstopila je razmeroma zelo dobre pašne površine za lovske namene in zatorej ni mogla biti več zainteresirana za nakup borih nekaj ha zelo slabe površine. Zadruga namreč nima niti najmanjših pogojev niti možnosti za izkoriščenje tako malih površin. Tistim, ki je gospodarjenje v kmetijstvu poznano, je lahko jasno, da na 5 ha hribovske zemlje družbena organizacija res ne more gospodariti.

V lanskem letu je zadrugi svet Kmetijske zadruge Laško na osebno prizadevanje zastopnikov Skupščine občine Laško o zadevi JURKOVSEK ponovno razpravljal in na svojem zasedanju sprejel sklep, da Kmetijska zadruga Laško prodaja tov. JURKOVSKU zadnji trakt, t. j. 1 stanovanje v stavbi Laško 225, kjer dejansko tudi stanuje. Istočasno je bil skupno izoblikovan predlog v tem smislu, da bi obdelovalno površino, last JURKOVSKA, kupila Lovska družina Rečica, ki kot že navedeno poseduje večino obdelovalnih površin na Šmohorju, medtem ko bi naj gozdove prevzelo v upravljanje Gozdno gospodarstvo Celje, ki s istimi po zakonu dejansko tudi že sedaj gospodari. O sklepu zadrugskega sveta smo obvestili Skupščino občine Laško, leta pa je z dopisom št. 465-2/65-4/1 z dne 11. 4. 1966 obvestila zadrugo, da občina ni več zainteresirana za odplačan prenos pravice uporabe hiše št. 225 (dejansko napisano 255).

Bralec sestavka bo lahko ugotovil, da je zadeva JURKOVSEK pod fuzoznim naslovom pisca J. SEVERJA precej drugačna, kot jo je opisal novinar Celjskega tednika.

Na kraju še nekaj zaključnih pripomb k članku J. SEVERJA.

Tov. SEVERJU priporočam, da ob prihodnji podobni priliki zadevo malo bolj prouči, da bo lahko pisal objektivno in pošteno. Na ta način se bo izognil brezpotrebni prepriro in pisanju, na kar sem ga ob priliki obiska tudi opozoril, vendar si je tov. J. SEVER priporočilo precej drugače in samovoljno razložil, kar je razvidno iz uokvirjenega razprtega debelega tiska v članku.

DIREKTOR KMETIJSKE ZADRUGE LAŠKO SODELAVCU CELJSKEGA TEDNIKA NI ZAPRETEL S TOŽBO, PAC PA MU JE SVETOVAL, DA ZADEVO JURKOVSEK DOBRO PROUČI, DA NE BO BREZPOTREBNEGA PISARJENJA IN EVENTUELNIH SODNIH OBRAVNAV.

Na večino trditev sem odgovoril že v samem sestavku, razen tega še pripominjam, da tov. SEVERJU verjetno ni povsem jasno, kaj je stanovanjska površina in kaj stanovanjsko ugodje. Res sem namreč izjavil, da JURKOVSEK koristi stanovanje, ki je po površini mogoče večje od jugoslovanskega povprečja, kar pa najbrž ni istovetno s SEVERJEVO razlago o stanovanjskem ugodju.

Nadalje v razgovoru nisem trdil, da KZ Laško ni koristila JURKOVSKOVE kmetijske površine, ker je res, da je isto koristila nekaj let, to predvsem zato, ker je njegovo posestvo bilo povsem zanemarjeno, zaradi česar je kmetijski referent občine ukrepal kot že navedeno. JURKOVSEK je kot protivrednost koristil stanovanje, poleg tega je dolžan stroške po dovolilu izvršbe z dne 15. 8. 1961 od Okrajnega sodišča v Celju. V kolikor ima dobro imetje v najemninu, bi seveda isto delo lahko doblil izplačano.

Glede na stanovanjske predpise je stanovanjska enota Kmetijske zadruge Laško verjetno upravičena od pobiranja stanarine od vseh stanovalcev, četudi se tov. J. SEVERJU čudno zdi.

Ostaja le še vprašanje trditve pisca, kakor tudi izjava podpredsednika Skupščine občine Laško, ki želiita JURKOVSEK narediti kot modernega »hlapca Jerneja«, kot izključnega krivca pa »dolžita Kmetijsko zadrugo Laško.

Moje navedbe je možno vse preveriti iz dokumentacije in iz izjav pri, iz vsega pa izhaja, da JURKOVSEK Franc ni ravno klasičen primer hlapca Jerneja, če pa mogoče le je, si je tega mnogo kriv sam. Sam je namreč brez krivde drugih pustil propasti gospodarsko poslopja na Šmohorju predno je s komerkoli od pravnih prednikov KZ Laško začel kakršnokoli razpravo o morebitni prodaji posestva.

V hrihbi živi tudi danes mnogo kmetov, ki niso v rožnatem gospodarskem položaju, vendar z veliko volje in dela živijo in tudi do prinašajo k celotnemu gospodarskemu napredku. Takšni ljudje so v resnici kmetje po srcu in stanu. Ti ne prodajajo vsakih nekaj let svoje kmetije, temveč gospodarijo trajno, ker jim je zemlja več kot le sredstvo za preživljanje, ker je zemlja del njih samih.

Kmetijska zadruga Laško povsem gotovo v zadevi JURKOVSEK ni edini krivec.

Direktor Kmetijske zadruge Laško Novak Jože, kmetijski ing.

(Sestavek smo objavili brez kakršnihkoli popravkov.)

**V Lučah
in Gornjem gradu
preurejeni šoli**

Učenci v novih prostorih

**OB OTVORITVI LUCKE SOLE,
SO UČENCI PRIPRAVLILI BO-
GAT KULTURNI PROGRAM!**

MOZIRSKA OBCINA JE DOSLEJ KLJUB SKRTEMU PRORACUNU DAJALA VELIKO ZA UREDITEV SOL. LETOS SO PREUREDILI DVE SOLI IN DOGRADILI VEČ UČILNIC S KABINETI IN SANITARIJAMI. PREDVIDEVAJO, DA BODO ŽE PRIHODNJE LETO ZACELI RESE- VATI SE DVOJE PERECIH SOL: V REČICI IN MOZIRJU. DELOVNE ORGANIZACIJE PRISPEVAJO VELIKA MATERIALNA SREDSTVA.

Minulo nedeljo je bila v Lučah svečanost ob zaključku preureditvenih in drugih gradbenih del. V šoli so dogradili še dva nova razreda ter dva kabineta. S preureditvenimi deli pa pridobili mlečno kuhinjo, notranjost stare šole, štiri učilnice pa opremili z novim pohištvo in položili parket.

Lučka šola ima skupno s svojima podružnicama šolama v Solčavi in Raduhi okrog 400 učencev. Praktično se na teh treh ustanovah šola vsa šolobvezna mladina z zgornje- ga dela Zgornje Savinjske doline. Učence, ki so se do nedavna šolali v šoli v Podvolovlju, že nekaj časa prevažajo v Luče.

Za novogradnjo so potrošili okrog 27 milijonov starih dinarjev, za adaptacijska dela pa štiri milijone. Gradili so s sredstvi delovnih kolektivov in občine, petnajst milijonov dinarjev pa so najeli kreditov.

Istočasno so preurejevali tudi šolo v Gornjem gradu. Tu so dogradili še dve učilnici in dva kabineta. Občani zadrečke doline so prispevali sami sredstva za preureditev fasade in starega poslopja. V dozidavo so vložili skoraj 29 milijonov starih dinarjev. Od tega je bilo za 17 milijonov kreditov, ostalo pa je prispevala občinska skupščina in delovne organizacije. Pri tem bi posebej naglasili delež lesno industrijskega podjetja LIN iz Nazarij, ki je za obe

šoli prispevalo več kot 600 kvadratnih metrov parketnih desčic!

Z ureditvijo teh dveh šol je ostalo odprto vprašanje še dveh, v Rečici ob Savinji, kjer se odira ostrešje, in v Mozirju. Poslopje rečiške šole je staro, vendar bi jo s popravilom ostrešja usposobili za daljše obdobje ter s tem rešili pereč problem, kam z učenci, če inšpekcija šolo zaradi varstvenih razlogov zapre.

V Mozirju poučujejo na dveh šolah. Ena je v samem Mozirju, druga pa na Brcih. Šoli sta oddaljeni več sto metrov, na obeh pa poučujejo večidel isti predavatelji. V Mozirju ga razreda, zadnja dva pa na Brcih. poučujejo otroke do vključno šeste. Zaradi precejšnje oddaljenosti so težave z urnikom predavateljev, ki morajo poučevati na obeh šolah.

Kot smo izvedeli, že pripravljajo na občini osnutke, kje naj bi gradili novo šolo. Predvidevajo, da bi jo izgradili do 1970. leta.

ŽALSKA INDUSTRIJA V PRVEM POLLETJU POD PREDVIDEVANJI

Le počasi naprej

PROIZVODNE KAPACITETE NISO BILE V OPTIMALNI MERI IZKORISCENE ZARADI POMANJKANJA REPRODUKCIJSKIH MATERIALOV. RAST INDUSTRIJSKE PROIZVODNJE JE NIZJA KOT LANI, SAMA INTENZIVNOST PROIZVODNJE PA JE NARASČALA POČASNEJE KOT OSEBNI DOHODKI ZAPOSLENIH. V PRVEM POL- LETJU PA SO SE GOSPODARSKE ORGANIZACIJE S SVOJIMI PROIZ- VODI MOCNEJE VKLJUČEVALE V MEDNARODNO TRŽIŠČE.

Splošna stagnacija gospodarstva po reformi ni bila posledica neke hiperprodukcije, kot se je navidezno odražalo v kopičenju zalog, temveč posledica ukrepov, ki so odpravljali neskladje med blagovnimi in denarnimi fondy.

Stabilizacijski ukrepi reforme so v prvi vrsti povzročali precejšnje težave gospodarskim organizacijam in obliki zastojev na trgu, pomanjkanja reprodukcijskega materiala in obratnih sredstev. Zato je večkrat prišlo do zastojev v proizvodnji in celo do odpuščanja delovne sile.

Ce podrobneje pogledamo rezultate gospodarjenja v žalski občini, ugotovimo, da so v nominalnem obsegu zelo ugodni. Kajti vrednost proizvodnje je v primerjavi z lan-

skim prvim polletjem porasla s 144.500 na 179.259 letno, narodni dohodek od 58.460 na 67.138, dohodek zaposlenih od 46.735 na 55.261. Poleg tega je bilo ustvarjene akumulacije za 15.972 N-din (lani 10.461). Ce pa ob tem primerjamo porast cen ugotovimo, da so prikazani finančni rezultati gospodarskih organizacij predvsem porasli na račun porasta cen.

Število zaposlenih v gospodarstvu je za 8 odstotkov nižje kot lani, medtem ko je v negospodarstvu ostalo isto. Zmanjšanje števila zaposlenih v gospodarstvu je predvsem posledica ukrepov reforme, ko so v nekaterih delovnih organizacijah iskali notranje rezerve v opuščanju delovne sile, delno pa tudi zaradi manjšega števila sezonske delovne sile v kmetijstvu ter likvi-

dacije podjetja Kovo na Vranskem.

Osební dohodki zaposlenih so v prvem polletju letos postopoma narasčali. V prvem tromesečju so bili za 4 odstotke med osebnimi dohodki po reformi. V drugem tromesečju pa je ta odstotek že porasel na 5,5 v primerjavi s poreformnim obdobjem. Dinamika rasti je bila hitrejša v primerjavi, kjer so osebni dohodki znatneje rasli kot v negospodarstvu. Povprečni osebni dohodki zaposlenih so v letošnjem prvem polletju znašali 660 N-din, kar je za 2,3 % nad planskimi predvidevanji.

Za letošnje prvo polletje je značilno močnejše vključevanje žalskega gospodarstva v mednarodno tržišče. Izvoz industrijskih izdelkov je porasel za 7,9 odstotka, kar predstavlja ob zmanjšanem obsegu industrijske proizvodnje kot celote — zadovoljiv porast. Glavni izvozniki je tekstilna industrija, na katero odpade 87 odstotkov celotnega izvoza industrije. Izvoz hmelnja, kot glavnega udeleženca v izvozu v prvem polletju ni dosegel ravni lanskega polletja, kar je posledica za spoznanje slabše lanske letine.

MALA ANKETA

RADEČE SO DRUGI NAJVEČJI KRAJ V LASKI OBCINI. VEČINA PREBIVALCEV JE ZAPOSLENA. ZATO SO POLITIČNE ORGANIZACIJE IN OBCANI SAMI PRED LETI NAPELÍ VSE SILE, DA BI ZAPOSLENIM LJUDEM IN OSTALIM OBCANOM OB RAZVEJANI SERVISNI DEJAVNOSTI POMAGALI PREMAGOVATI VELIKO ODDALJENOST DO VEČJH MEST. TOKRAT SMO OBISKALI OBCANE V RADEČAH, DA BI NAM POVEDALI KOLIKSNO POMOC JIM NUDIJO SERVISI.

DORA VAHTAR, profesorica:

ANI ORESNIK, delavka:

»Pred leti smo v Radečah res imeli marsikateri servis. Tako smo imeli pralni servis, gospodinjiski center, servis za razne instalacije... Toda vsi ti servisi so razpadli. Baje niso bili rentabilni. Veste, tu, v Radečah se preveč iščejo. Hitro se ogrejem, potem pa čez nekaj časa vse skupaj zamre.

V Radečah ni danes razen avtomobilskega, kolikor jaz vem, nobenega servisa. Če se ti kaj, in to se pokvari, moraš v Celje. Za prvo silo pa ti mora pomagati mož, če je to v njezovi moči.

»Osebnó k sreči še nisem rabila pomoči. Drži pa, da v Radečah ni nobenih, čeprav prepotrebni servisov. Marsikatero gospodinjó slišim, ko jamra zaradi okvar, nato pa zaradi sušmarjev. Po moje je temu kriva slaba organizacija.

FRANC MOLKA, gozdarski tehnik:

AVGUST JEGLIC, upokojenec:

»Radeče so bile nekdanj in so še danes zaspano mesto. Od vseh nekdanjih servisov še živi le mehanični in mizarstvo. Drugega pa več ni. Ni pravega vodstva. Tisti, ki bi se morali brigati, se ne brigajo, drugi si pa ne morejo pomagati.

Rešujejo nas sušmarji, ki popravljajo in mastno računajo.

»Radeče so imele to srečo, da so se vključevale od občine k občini. Vsaka je nekaj pobrala, tako da je kraj osiromašen. Nekeč je bila ta dejavnost res razvejana, toda danes... Imeli smo nekega privatnika za popravilo električnih naprav, pa se je še ta izselil. Najhuje je predvsem ob pomanjkanju servisov za popravilo gospodinjiskih strojev in za električne naprave.

Skrb za servisno dejavnost naj bi po moje imela krajevna skupnost. Toda ta da največ sredstev le za ceste, za drugo pa ji le redkokdaj kaj ostane. Tako smo tam... Če si okvarc sami ne moremo odpraviti, se začne romanje.

ANICA KLINAR, frizerka:

»O servisih smo lahko govorili pred leti, ko so še delali. Sedaj v Radečah za gospodinjiske potrebe ni nobenega. Papirnice ima sicer neki pralni servis, vendar ga lahko uporabljajo le pri njih zaposleni. Ostale moramo prati na roko ali pa kupiti pralne stroje. Seveda, če se ti kakšen aparat pokvari ga moraš nesti v Celje ali Sevnico, če nočeš, da bi ti ga za sušmarili.

ALOJZIJA ROTAR, gospodinja:

»V Radečah nimamo z eno besedo nič. Pomislite, če ni najti človeka, ki bi naj zasul ali pokril luknjo na pločniku, v katero padajo pešči...

Pred leti je nekaj bilo, vendar je po moje vse skupaj propadlo zaradi slabe organizacije. Ni nobenega, ki bi se pobrigal. Tudi krajevna skupnost se ne briga. Ko se ti kaj pokvari, moraš v Celje ali pa celo v Zagreb, kajti zaupanje v sušmarstvo — to je le lep račun in slabo opravljena storitev.

TV od 25. 9. do 1. 10.

NEDELJA, 25. 9.

8.40 Poročila (Zagreb); 8.45 Kmetijska oddaja (Zagreb); 9.30 Dortmund: Svetovno telovadno prvenstvo (Evrovizija); 12.40 Kapetan Tenkeš — serijski film (Ljubljana); 16.00 Dortmund: Svetovno telovadno prvenstvo (Evrovizija); 19.00 Poročila (Zagreb); 19.05 Danski mladinski film (Zagreb); 19.54 Intermezzo (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.45 Cik cak (Ljubljana); 20.52 Rezerviran čas (Ljubljana); 21.52 Serijski film (Ljubljana); 22.40 Zadnja poročila (Ljubljana).

PONEDELJEK, 26. 9.

9.40 Televizija v šoli (Zagreb); 10.40 Ruščina (Zagreb); 11.40 TV v šoli: Otrokova igra za otroke (Ljubljana); 12.05 Izdelajmo sami hidrogliser — II. (Ljubljana); 14.50 TV v šoli (Zagreb); 15.50 Ruščina (Zagreb); 16.50 Poročila (Beograd); 16.55 Angleščina (Beograd); 17.25 Mali svet — oddaja za otroke (Zagreb); 17.40 Disneyev svet (Ljubljana); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Kuharski nasveti: Gobe (Ljubljana); 19.15

Tedenski športni pregled (Beograd); 19.40 Kaledioskop (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 TV drama (Zagreb); 21.30 Mali komorni koncert (Zagreb); 21.45 Lirika (Skopje); 22.00 Zadnja poročila (Ljubljana).

TOREK, 27. 9.

18.20 Torkov večer v Beli Krajini (Ljubljana); 18.40 Clovek in morje (Ljubljana); 19.40 TV obzornik (Ljubljana); 20.00 Celovečerni film »Spalnik Pariz-München« (Ljubljana); 21.30 Kulturna panorama (Ljubljana); 22.10 Zadnja poročila (Ljubljana).

SREDA, 28. 9.

9.40 TV v šoli (Zagreb); 10.40 Angleščina (Zagreb); 11.00 Osnovne splošne izobrazbe (Beograd); 14.50 TV v šoli (Zagreb); 15.50 Angleščina (Zagreb); 16.10 Osnovne splošne izobrazbe (Beograd); 16.55 Glasbeni pouk (Beograd); 17.35 Poročila (Ljubljana); 17.40 Mali strah bau bau — lutkovna igra za otroke (Ljubljana); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Reportaža studia Sarajevo (Zagreb); 19.15 Zabavno-glasbena oddaja (Beograd); 19.35 Mozaik kratkega filma (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Cik cak (Ljubljana); 20.35 TV opera ali prenos (Ljubljana); 21.35 Zadnja poročila (Ljubljana).

CETRTEK, 29. 9.

9.40 TV v šoli (Zagreb); 11.00 Angleščina (Beograd); 11.30 Glasbeni pouk (Beograd); 14.50 TV v šoli (Zagreb); 16.10 TV v šoli: Otrokova pot v šolo (Ljubljana); 16.35 Izdelajmo sami hidrogliser — II. (Ljubljana); 17.35 Poročila (Zagreb); 17.40 Oddaja za otroke (Zagreb); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Clovek in proizvodnja (Ljubljana); 19.10 Dubrovniške poletne prireditve (Zagreb); 19.40 Cik cak (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Aktualni razgovori (Beograd); 21.15 Ekran na ekranu — filmski mozaik (Zagreb); 22.15 TV novice (Beograd).

PETEK, 30. 9.

9.40 Televizija v šoli (Zagreb); 10.40 Angleščina (Zagreb); 11.00 Osnovne splošne izobrazbe (Beograd); 14.50 TV v šoli (Zagreb); 15.50 Angleščina (Zagreb); 16.10 Osnove splošne izobrazbe (Beograd); 17.35 Poročila (Zagreb); 18.00 Oddaja za otroke (Zagreb); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Brez parol — mladinska oddaja (Ljubljana); 19.30 Iz slovenske poezije: Ura poklica (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Cik cak (Ljubljana); 20.37 Izobčenec z otokov — angl. celovečerni film (Ljubljana); 22.00 Zadnja poročila (Ljubljana).

SOBOTA, 1. 10.

9.30 TV v šoli (Zagreb); 14.50 TV v šoli — ponovitev (Zagreb); 17.10 Poročila (Skopje); 17.15 Lutkovna oddaja (Skopje); 17.35 Kje je, kaj je — mladinska oddaja (Beograd); 17.50 Reportaža (Zagreb); 18.10 Vsako soboto — pregled TV sporeda (Ljubljana); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Rezerviran čas (Ljubljana); 19.10 Komorna glasba (Skopje); 19.40 Cik cak (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Film iz serije »Ekspedicija« (Ljubljana); 21.00 Sedma sila — humoriistična oddaja (Zagreb); 22.00 Hitchcock nam predstavlja — serijski film (Ljubljana); 22.50 Ljubljanski jazz ansambel — Oddaja iz cikla »Jazz festival na Bledu« (Ljubljana); 23.15 Zadnja poročila (Ljubljana).

RADIO CELJE

Nedelja, 25. septembra: 11.00 — napoved časa in programa; 11.05 — pogovor s poslušalci; 11.20 — obvestilo; 11.30 — za nedeljsko razvedrilo; 11.45 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 12.45 — Stane Verbič — Med bunkerji preko proge, prvi del (spomini iz partizanskega življenja); 13.00 — zaključek oddaje. V dneh od ponedeljka, 26. septembra do sobote, 1. oktobra se bo

do oddaje Radio Celja začele vsak dan ob 16.00, čestitke in pozdravi poslušalcev ob 16.05, celjska kronika ob 17.00 ter obvestila ob 17.15. Razen tega se bodo na srednjem valu 202 metra in UKV frekvenci 67 MgH zvrstile še naslednje oddaje:

ponedeljek, 26. septembra: 17.25 — športni pregled, 17.40 — P. I. Čajkovski: Koncert za klavir in orkester št. 1 v B molu;

torek, 27. septembra: 17.25 — mladinska oddaja, 17.40 — glasba z izposojenih plošč;

sreda, 28. septembra: 17.25 — iz dela celjske občinske skupščine, 17.35 — glasbena medigra, 17.45 — iz delovnih kolektivov;

četrtrek, 29. septembra: 17.25 — radijski feljton, 17.40 — Gor čez izaro...;

petek, 30. septembra: 17.25 — deset minut z zdravnikom, 17.35 — za vsakogar nekaj;

sobota, 1. oktobra: 17.25 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 17.40 — za prijeten konec tedna.

Vse oddaje ob delavnikih se končajo ob 18. uri.

Vprašanja ostajajo odprta

Ob zaključku našega deleža k javni razpravi o osnutku zakona o izobraževanju poobjavljamo nekaj misli Igorja Ponikvarja, predsednika občinskega odbora sindikata delavcev družbenih dejavnosti, ki jih je posredoval v intervjuju Radiu Celje.

Glavna prвина predloženega osnutka zakona je nevednost o tem, da uvaža čvrste vire informacij in da prepušča razdeljevanje tako zbranih sredstev samostojnim samoupravnim organom v okviru izobraževalnih skupnosti. Žal je treba opozoriti na to, da doslej znane kvalifikacije ne bodo zagotavljale zadostnih sredstev iz naslova čvrstih virov in bodo tudi v bodoče potrebni izredni napor, da bomo s pogodbenimi odnosi zagotovili manjša sredstva v delovnih organizacijah. Zelo blizu resnice smo, če povemo, da so nam delovni kolektivi oziroma njihovi predstavniki že doslej vse pogostejše predlagali, naj se zavzamemo za tako ureditev, ki bo zakonsko zavezala delovne organizacije za takšen prispevek, s katerim bo mogoče v celoti pokriti

tako imenovano osnovno in dopolnilno dejavnost izobraževanja in vzgoje. To pomeni, da bi pogodbeno dogovarjanje uveljavili za tako imenovano »razširjeno dejavnost«. Žal predlagatelji osnutka ne računajo s takšnim načelom. Prav zato smo zaskrbljeni, če bo sploh mogoče uresničiti načelo, ki ga najdemo v 35. členu osnutka in po katerem mora biti višina sredstev, ki jih bo dobival izobraževalni zavod kot povračilo za dejavnost, določena tako, da bodo ustrezno pokriti materialni izdatki, povprečni dohodki pa usklajeni z enakovrednimi delavci drugih delovnih organizacij. To načelo sicer izhaja iz naše ustave, vendar je bilo v dosednji praksi običajno deformirano in sicer v škodo prosvetnega delavca. Uresničitev tega načela je se-

daj, posebej pa v prihodnje, ena izmed osnovnih nalog sindikata.

Sredstev prav gotovo ne bo v izobilju. Gre torej za vprašanje, kako urediti šolski sistem, da bo učinkovit in ekonomičen. Vedeti moramo, koliko in kakšne kadre potrebujemo, koliko šol in kakšne vrste šol, poznati moramo pogoje za njihovo verifikacijo, kvaliteto njihovega dela in normative, ki bodo služili kot osnova za čim objektivnejše plačilo njihove dejavnosti. Vse to nam v šolstvu žal še manjka.

Iz dosedanjih razprav je razvidno, da se glede financiranja izobraževalnih skupnosti večina nagiba in išče izhod v republiški skupnosti, ki naj bi zlasti rešila nič kaj zavidljiv položaj šolstva druge stopnje. Nekateri menijo, da se je pač treba orientirati k republiki, ker okrajne oblasti nimamo več, šole druge stopnje pa zadovoljujejo potrebe več občin; spet drugi trdijo, da se bo republika potem, ko se bo začela ubadati z operativno (ne pa skoraj samo s priporočili) hitro poiskala koncept šolske mreže in nje-nega razvoja, normative in kriterije, brez česar o objektivizaciji razdeljevanja sredstev po dohodkovnem principu sploh ne moremo govoriti. Čeprav je v vsem tem nekaj resnice, bi vendarle kazalo bolj razmišljati o tem, kako približati drugostopenjsko šolstvo neposrednemu uporabniku kadrov — delovnim organizacijam. Z drugimi besedami: več bi bilo treba razmišljati o uveljavitvi tistega določila prednacrta, ki daje možnost delovnim organizacijam, da ustanavljajo svoje izobraževalne skupnosti. Prav o tem izredno pomembnem načelu so v kolektivih šol druge stopnje kot v delovnih organizacijah izven šolstva premalo razmišljali. To pa je velika pomanjkljivost dosedanje razprave.

Čeprav je rok, namenjen javni razpravi potekel, razprava vendarle še ni končana. Javnost bo morala spremljati tudi razpravo o samem osnutku, o katerem bodo dokončno odločali skupščinski organi in republiška skupščina še pred novim letom.

H. S.

MED ODROM IN OBČINSTVOM Zgovorna razpoka

Pred začetkom sezone in vpisovanjem abonmajev je Slovensko ljudsko gledališče v Celju pripravilo razgovor z občinstvom, s čimer naj bi tesneje navezali svojo dejavnost z ljudmi, ki jim je namenjena. Za ta razgovor je SLG pripravilo informativni pregled skozi repertoar, da bi tako gledalci lahko dobili vtis o letošnji izbiri del. Uvodoma sta še upravniki Slavko Belak in dramaturg Janez Žrnovec povedala nekaj besed o minuli oziroma letošnji sezoni, posamezna dela pa je dodatno komentiral tudi stalni režiser SLG Celje Franci Krizaj.

Občinstvo, ki je zasedlo samo nekaj vrst v dvorani, je sicer pazljivo spremljalo ves prikaz reper-

toarja, celo ploskali so, četudi so bili prizorčki zgolj improvizirani, a do pravega razgovora med gledališčniki in občinstvom vendarle ni prišlo. Toda tu je prvi prelom. Gledališče je storilo svoje in verjetno kljub temu, da je bila dvorana precej prazna, ne bo odnehalo in bo še med sezono ali ob posameznih predstavah pripravilo podobne razgovore.

Verjetno se bodo kasnejših razgovorov ljudje udeležili v večjem številu, a SLG Celje bo moralo bolj iskati možnosti za kar največjo spontanost in neposrednost takšnih razgovorov.

Večerna osnovna šola

Pred nedavnim je občinska skupščina v Celju dala pobudo za ustanovitev večerne osemletke za mladoletnike med 16. in 17. letom starosti. Nedvomno je vplivalo na odločitev trenutno stanje na osnovnih šolah, kjer dokončna šolanje le približno 65 % šolcobveznih otrok. Doslej je bilo nerešeno vprašanje, kaj s preostalih 35 % mladine, ko vemo, da je priklis na razpoložljiva delovna mesta v podjetjih tako velik, da s težavo absorbira celo absolvente osemletke. Z vedno zahtevnejšimi nalozami, s katerimi se srečuje naše kmetijstvo, pa se poraja tudi zahteva po kmetijski mladini z izpopolnjenim znanjem osemletke.

Mladina, ki bodisi po lastni krivdi, bodisi zaradi bolezni, socialnih razmer ali drugih ovir ni dokončala osnovne šole, težko najde zaposlitev. Toda mladino je potrebno zaposliti, odtegniti jo moramo brezdelju. Brezdelje poraja po svetu ogromno socialnih, moralnih in prihodnostnih problemov, ki so čisto zelo težko popravljivi ter zahtevajo od družbe posebno skrb in sredstva.

Tako smo lahko veseli, da tistemu delu mladine, ki se ni znašla, nudimo še eno možnost, da bi dosegla urejeno prihodnost. Celotni družbi pa ta del mladine tudi ne bo II 345/1.

v breme, ker si bodo morali šolanje plačevati sami. Mladina sama pa bo tudi težje zapadla negativnim vplivom brezdelja in postopajstva.

S polie študijske knjižnice

Santić V.: Kina u previranju. Beograd 1966. S. 229/2144.
Grabnar B.: Amerika za ekranom. Maribor 1966. S. 237/320.
Automatizacija, mjerenje, regulacija, računalna. Zagreb 1965. S. II 3348.
Grafenauer I.: Spokorjeni grešnik. Studija o izvoru, ljudske pesmi. Ljubljana 1965. S. II 1453/19.
Kušelj G.: Uvod v pravoznanstvo. Ljubljana 1966. S. II 3478.
Janson H. W., D. J. Janson: Istorija umetnosti. Beograd 1965. S. II 3477.
Studija o usvojenju maloletnika. — Uopredna studija zakona o usvajanju. Beograd 1963. S. II 3475.
Družbeno-ekonomska vzgoja. I—III. Ljubljana 1960. S. II 3465.
Projektiranje in montiranje gozdnih žičnic. Ljubljana 1959. S. II 3458.
Nestorović B. N.: Arhitektura novog veka. Beograd 1964. S. II 3463.
Valencić V.: Agrarno gospodarstvo Ljubljane do zemljiške odveze. Ljubljana 1958. S. II 345/1.

40 let godbe

Ob svečanostih tekstilne tovarne v Preboldu je imela svojo slovesnost tudi godba na pihala, ki je slavila svojo štiridesetletnico. Ob tej priložnosti sta skupaj z libojsko godbo priredili promenačni koncert, kjer je predsednik DPD Svobode orisal razvojno pot godbe in podelil priznanja še živčim ustanoviteljem godbe. Vodja libojske godbe je ob tej priložnosti izročil dirigentu preboldske godbe tovarišu Verku, ki ima veliko zaslug za uspehe, v priznanje dragoceno keramično vazo.

J. K.

TRGOVSKO PODJETJE moda

MIRJANA PETERNEL

— Kje ste že vse nastopili in čemu se lahko zahvalite za dosežene uspehe?

● Začela sem kot manekenka pri trgovskem podjetju »Moda« v Celju in prav tem prvim vajam in nastopom se lahko zahvalim tudi za svoje nadaljnje uspehe. V Portorožu sem bila druga pri izbiri slovenskih kandidatov za »Miss Jugoslavije«, v Radencih prva med tremi radenskim srč, potem spet tretja na prireditvi »Portoroška noč« in prva v Jesoli, kjer je bilo izbirno tekmovanje za finale »Miss Cinecitta«, ki je bilo v Salso Maggiore. Tu sem dobila zlato medaljo in ponudbo največje milanske modne hiše za manekenko.

— Zakaj ste odklonili to ponudbo?

● Imela sem več razlogov, a med njimi je tudi ta, da hočem ostati zvesta celjski »Modi«, kjer se prav zdaj pripravljamo na veliko jesensko modno revijo, ki bo 8. in 9. oktobra v Narodnem domu.

Delo zavoda za spomeniško varstvo Težišče na Svetini

Zavod za spomeniško varstvo v Celju, kot je znano, opravlja pomembno in odgovorno delo na zaščiti naših kulturnih spomenikov. Trenutno potekajo dela na Svetini, kjer bodo najprej rušili zvonikovo kapo, podzidali stolpni venec ter inicirali zidovje. Ta dela naj bi opravili še letos. Prihodnje leto je predvidena izdelava kovinske konstrukcije nove strehe in kritje s škrlavcem, medtem ko bi tretje leto uredili notranjost, sondirali stene glede na sledove fresk, očistili kamnita rebra, ponovno odprli zazidan dostop v nekdanji obrambni stolp, ki služi danes za zakristijo in obnovili vse dotrajane kamnite sestavine. Za dela na svetinski cerkvi bo letos na voljo 12 milijonov dinarjev, od katerih jih bo občinska skupščina Celje prispevala 9, dva pa sklad za pospeševanje kulturnih dejavnosti SRS; manjši del bo prispevala krajevna skupnost. Zavod je poslal dodatno vlogo za pomoč na republiški sklad, da bi dokončno inicirali zvonik že sprčo celotne vsote, namenjene obnovi svetinske arhitekture, bi mogli reči, da gre za objekt, ki ima resnično veliko vrednost. O pomenu te arhitekture ne bi bilo treba ponovno govoriti; kdorkoli se povzpne na Svetino, lahko sam presodi, kako se dominantna gnota arhitekture pne v višino, skladno zlita z okoljem; kamnito zidovje je že samo vredno posebnega ogleda.

Na pobudo in s pomočjo turističnega društva v Sošanju je Zavod za spomeniško varstvo opravil sondejačo grajskega platoja na Pustem gradu pri Sošanju. Sondiranje je dalo lepe rezultate: odkrili so temelje obodnega zidovja srednjeveške fevdalne arhitekture, ki vsaj v grobih potezih omogoča rekonstrukcijo prvotne podobe tega grajskega kompleksa, ki sodi med najstarejše na Slovenskem. Ob tem velja zlasti pohvaliti sodelovanje lokalnih činiteljev z Zavodom. Takšno sožitje lahko pripelje do dragocenih rezultatov. Zavod še naprej preučuje in in pričakovati je, da bo do konca leta raziskan celotni kompleks in bo mogoče izdelati obširne analize, ki ne bodo le znanstveno pomembne. Turistično društvo v Sošanju je prav tako omogočilo Zavodu tehnične meritve; analize pa bodo solidna osnova za širšo akcijo — za sanacijo razvalin. Pusti grad bo Zavod za spomeniško varstvo prihodnje leto vključil v svoj delovni program.

Letos bo celjski Zavod opravil tudi začetna dela na gradu na Planini v vrednosti enega milijona starih dinarjev. Grad so ob koncu prejšnjega stoletja razkrili (kot toliko naših gradov zaradi neplačevanja davkov). Ker vsaka zgradba brez strehe naglo razpada ni prizaneslo tudi gradu na Planini. Prizadevnosti lokalnih činiteljev gre zahvala, da so že pred leti nekatere dele zasilno zaščitili. Tako so rešili nekaj najznačilnejših ostalin te mogočne arhitekture. Letošnja akcija je le bolj ogrožene dele romanskega palasa iz 12. stoletja; ogrožene dele bi bolj ogrožene dele romanskega pala iz 12. stoletja; ogrožene dele bi bilo nujno pozidati iz statičnih razlogov, potem pa bi zgradbo zavarovali pred atmosferskimi vplivi, kajti izpostavljene dele vlaga neusmiljeno uničuje. V prihodnjih letih bodo morali očistiti ruševine (gruš in odstranitev baročnih prizidkov), končno pa bodo zavarovali in prezentirali grajski kompleks v njegovi srednjeveški obliki.

Zavod nadaljuje letos tudi z odkrivanjem dragocenih srednjeveških fresk v cerkvi v Marija Gradu pri Laškem.

A. S.

FEDOR GRADIŠNIK:

Ob 90-letnici Jurčič-Levstikovega Tugomera

Za zgodovino celjskega slovenskega gledališča je sezona pred izbruhom prve svetovne vojne posebno pomembna. V tej sezoni — 1913/1914 — sta imela celjsko in mariborsko Dramatično društvo skupnega režiserja Josipa Moleka, ki se je dolgoletni režiser in igralec Rafko Salmič začel umaknil. Sodelovanje med Celjem in Mariborom je bilo izredno živahno, svoj višek pa je doseglo ob proslavi 500 letnice ustoličenja zadnjega koroškega vojvode. Ta proslava je bila 19. aprila v Mariboru. Glavni točki v sporedu sta bili: Anton Askerč: »Knez Vol-kun«, zgodovinska slika ustoličenja v dveh dejanjih s petjem in plesom pod osebnim vodstvom skladatelja dr. Antona Schwaba; uprizoritev 5. dejanja Jurčič-Levstikovega »Tugomera« v izvedbi mariborskega Dramatičnega društva.

Avstrijska cenzura je uprizoritev »Tugomera« takoj po njegovi knjižni izdaji 1876 zaradi protinemske tendence prepovedala in je bila njegova prva uprizoritev v celoti šele 6. februarja 1919 po zlomu avstrijskega cesarstva v poslopju današnje Drame SNG v Ljubljani.

Kljub prepovedi pa se je zgodilo, da je mariborski cenzor l. 1914. dal po »posebnem naključju«, kakor pravi dr. Fr. Koblar v

uvodu povojne izdaje »Tugomera« 1946 mariborskemu Dramatičnemu društvu dovoljenje za uprizoritev 5. dejanja »Tugomera«. To »posebno naključje« je bilo prav gotovo površnost oziroma nevednost mariborskega cenzorja.

Ta uprizoritev je za celjsko gledališče posebno pomembna zato, ker je ponoven dokaz za tesno sodelovanje med Celjem in Mariborom. Saj sta pri mariborskem »Tugomeru« v glavnih vlogah nastopila dva znana celjska igralca dr. Karl Koderman (Geron) in Ela Kalanova (Vrza).

O tem velikem gledališkem dogodku bomo v »Slovenskem narodu« z dne 21. 4. 1914. št. 89. naslednje: »Kaj naj zapišemo o premieri našega »Tugomera«? Mesto Branibor nas je pozdravilo ko se je vzdignil zastor. Bil je krasen, nepozaben vtis. V čast naj si štejejo diletantje, ki so sodelovali pri uprizoritvi »Tugomera«, v čast tembolj, ker so vili v srca tisoč in več gledalcev ono vzdušje, ki ga ne bo pozabil nihče izmed nas. Tugomer (g. Majer), Vrza (g. dr. Kalanova), Bojan (g. Hohnjec), Metislav (g. prof. Mravljak), Batog (g. Novak), Geron (g. dr. Koderman), Randulf (g. prof. Favaj), Zorislava (g. Mravljakova) — torej skoraj vse glavne osebe nastopajo v 5. dejanju poleg množice

vojakov in Braniborcev. Če jim čestitam k uspehom, ne smemo zlasti tega prezreti, da je ga dr. Kalanova (iz Celja) šele predzadnji dan sprejela težavno vlogo Vrze, ker je ne-nadno domača moč zbolela.

Dr. Koderman, ki se je poleti 1914. preselil iz Celja v Maribor, kjer je odprl odvetniško pisarno, je na tej proslavi nastopil že kot član mariborskega Dramatičnega društva. V poročilu Slovenskega naroda omenjeni prof. Mravljak pa ni indentičen s celjskim prof. Fr. Mravljakom, temveč je to njegov sorodnik, ki je bil takrat profesor na mariborski gimnaziji, igralka Zorislava pa je bila njegova žena.

Ela Kalanovo srečujemo že pred prvo svetovno vojno kot eno izmed najvidnejših igralk celjskega gledališča, v času med obema vojnoma pa je dosegla svoj največji umetniški vzpon z vlogo Jelisave v Zupancičevi »Veroniki Deseniški«. Umrla je 1. decembra 1960 v Celju.

Bivši dolgoletni predsednik celjskega Dramatičnega društva Ivan Prekoršek mi je 10. 12. 1960 pisal pismo, s katerim se mi zahvaljuje za nekrolog ki sem ga objavil Eli Kalanovi v spomin v Celjskem tedniku. Med drugim mi piše naslednje: »Ko sem stal ob njenem grobu, so se razpletali pred mano v

življenju večno nepozabni prizori naših vaj na mrzlem gledališkem odru — večer za večerom, teden za tednom, leto za letom. Ljubzen do domovine in slovenske besede je bila tem herojem dela in žrtev tedaj skozi desetletja vodnica in edina plačnica. 19. aprila 1914. leta smo v strahu in napetosti težko čakali, da čujemo iz Maribora preroške besede Tugomerjeve babice stare Vrze, ki jih je na mariborskem odru tedaj govorila nam vsem v opomin in spodbudo igralka celjskega Dramatičnega društva Ela Kalanova. Pre-rokba se je izpolnila, minilo je 46 let in ugasnilo je tudi življenje prve slovenske stare Vrze — Ele Kalanove. Ta veliki prizor iz naše vere v Vrzino prerokbo mi je vstal pred očmi ob njenem grobu, pa čutim za svojo dolžnost, da ga Tebi kot čuvarju slovenskega gledališča v Celju v tej zvezi s svojo besedo posredujem.

To toplo pisano pismo nam dokazuje, s kakšnim spoštovanjem je starejša generacija cenila pionirsko delo tistih celjskih gledališnikov, ki so v najtežjih okoliščinah polagali temelje bodočemu poklicnemu gledališču v Celju.

(Nadaljevanje prihodnjič)

POSEBNO OBVEŠČILO: KOLEKTIVI

OD 1. OKTOBRA VNAPREJ NUDIMO KOLEKTIVOM, SINDIKALNIM PODRUŽNICAM IN OSTALIM POSEBNE CENE ZA AVTOBUSNE PREVOZE V NAJODOBNEJE OPREMLJENIH AVTOBUSIH TIPA «MERCEDES». IZKORISTITE UGODNO PRILOŽNOST — ZAHTEVAJTE PONUDBE.

VABIMO VAS NA IZLETE:

1. 3-dnevno potovanje z luksuzno motorno ladjo »Dalmacija« v oktobra PO »SREDO-ZEMLJU«. Prijave do 15. septembra 1966.
2. RIM — NEAPEL — CAPRI — POMPEJI — 7-dnevno avtobusno potovanje 15. oktobra. Prijave do 15. septembra 1966.
3. 1-dnevni avtobusni izlet na BELOPESKA JEZERA, OSOJSKO in KLOPINJSKO JEZERO.
4. 8-dnevno potovanje z letalom v SUVJETSKO ZVEZO v oktobra 1966.
5. MUZIKIZIRANI LUKSUSI: pripravi smo vam zelo ugodne počitniške aranžmane v POREČU in ROVINJU.
6. 7-dnevno avtobusno potovanje v RIM (Trst, Padova, Firenze, Rim, Assisi, San Marino, Visario, Tarvisio). Prijave do 10. septembra 1966.
7. PARIZ — ogled dveh razstav!
a) SICOB — svetovnoznana razstava pisarniške opreme — od svitčnika do elektronskega računalnika.
b) mednarodna razstava gostinske opreme. Prijave do 15. septembra 1966.
8. KOLEKTIVI IN INDIVIDUALCI! Prijavljajte se za 2. ali 3. dnevne izlete v TRST in BENETKE.
9. 9-dnevno avtobusno potovanje v LOURDES in na AZURNO OBALO. Prijave do 15. septembra 1966.
10. 2 ali 3-dnevni izlet v BUDIMPESTO.
11. 2 ali 3-dnevni izlet na DUNAJ.
12. 1-dnevni izlet v TRST. Prijave do zaključnega števila.
13. 8-dnevno potovanje v oktobra v PARIS, prijave do 10. septembra.
14. LONDON — PARIZ. 8-dnevno potovanje z vlakom 26. novembra 1966. Prijave do 25. oktobra 1966.
15. 9-dnevno avtobusno potovanje v JUŽNO FRANCIO in SEVERNO ITALIJO. Prijave do 15. septembra 1966.
20. 6-dnevni avtobusni izlet na 3. mednarodno razstavo laboratorijske in merilne tehnike in avtomatike v kemiji »ILMAC« v BASELU. Prijave do 8. septembra 1966.

KOLEKTIVI Poslužujte se naših kvalitetnih prevozov, ki vam jih nudimo po zelo znižanih cenah v najodbolnejše opremljenih avtobusih tipa »MERCEDES«.

PRED VSAKIM POTOVANJEM ALI IZLETOM OBISKITE TURISTIČNO PODELJE

»KOMPAS« CELJE, TOMSICEV TRG 1, TEL. 33-50.

MALI OGLASI

KUPIM

MENJALNIK za Opel Kadet letnik 1938 kupim. Naslov v upravi lista.

MAHONJO kupuje CVETLICARNA v Zidankovi ulici 22.

PRODAM

OPEL Reckord — 64 letnik prodaja: Drago Turnšek, Rakovlje 4a, Braslovce.

BARAKO kombinirano z garažo, uporabno za stanovanje prodaja: Alojz Rataj, Dobrova 25 — Celje.

MLADO KRAVO s teletom prodaja Geršak Avgust, Trnovlje 13, Skofja vas.

POSESTVO z gospodarskim poslopjem — 8 hektarjev zemlje prodaja: Hranstnik Jože, Sirmca, Laško.

PRIMO 150 ccm ugodno prodam. Naslov v upravi lista.

SADNO STISKALNICO (50 l) na železni navoj prodaja: Milan Skale, Bernekerjeva 2 (Zg. Hudinja).

POHISTVO za dnevno sobo prodam ugodno. Ogled mogoče vsak delavnik od 15.—16. ure. Naslov: Derča, Celje, Kersnikova ulica 20.

PRIKOLICO (raztegljivo) za prevoz lesa prodam ali zamenjam za enosono, Leopold Pevec, Podgrad 49 — Sentjur pri Celju.

FIAT 600 D, odlično ohranjen (49.000 km) prodam. Naslov v upravi lista.

SOD — 1000 in 500 litrov napredaj. Rak, Gotovlje — Zalec.

FIAT 750, dobro ohranjen prodam ugodno. Ogled: Celje, Ul. Moša Pijade 15a.

BETONSKO dvozemno strešno opako prodaja: Draksler, Celje, Dečkova c. 26.

SOĐE — OBRČNO ZELEZO in stiskalnice prodam. Naslov v upravi lista.

OMARO — trodelno in železno peč s cevmi prodam. Naslov v upravi lista.

SPALNICO — trdo, kredenco, brivski aparat, tranzistor, desni štedilnik, tehnično za žganje prodam, Jurčičeva 9/1 nadstropje.

PRESTAVLJIVO skoraj novo žago (možno žaganje metrske hlodovine v deske) in skoraj nov voz nosilnosti 1000 kg prodam. Naslov v upravi lista.

TAKOJ vseljivo hišo blizu Celja za takojšnje plačilo 2.600.000 S-din prodam. Naslov v upravi lista.

STANOVANJE

PRAZNO ali opremljeno sobo v okolici Celja iščem. Naslov v upravi lista.

SOBO išče uslužbenka. Pustiš naslov v upravi lista.

K PODNAJEMNICI iščem sestanovalko. Posebni vhod. Naslov v upravi lista.

NA STANOVANJE sprejemam solidno možko osebo. Vprašati: Kersnikova 7.

STANOVANJE v Celju ali okolici do 10 km iščeta zakonca brez otrok. Samo resne ponudbe pošljite v upravo lista pod šifro »DOBRA PLACNIKA«.

OPREMLJENO sobo oddam dvema dijakoma. Stružeb, Celje, Kersnikova ulica 1.

OPREMLJENO sobo in garažo oddam s 1. 10. 1966. Oboje ogrevano — centralna kurjava. Pisemne ponudbe na upravo lista pod šifro »PRI GIMNAZIJU«.

NAMESCENCA sprejemam na stanovanje v sobo s posebnim vhodom. Naslov v upravi lista.

STAREJŠI zaposlen možki išče opremljeno sobo s posebnim vhodom. Naslov v upravi lista.

LEPO stanovanje v Velenju zamenjam za enako ali slabše v Celju ali Zalcu. Naslov v upravi lista.

ENOINPOLSOBNO KOMFORTNO stanovanje v središču mesta odstopim tistemu, ki mi povrne stroške. Pisemne ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro »4000 — Oktobra«.

DELAVSKA UNIVERZA
CELJE

razpisuje javno dražbo za prodajo osnovnih sredstev (pisarniškega inventarja, magnetofonov itd. ter raznega drobnega materiala).

Licitacija bo v petek, dne 30. septembra 1966 ob 12. uri v prostorih zavoda, Celje, Gledališka ulica 2.

POGREBNI ZAVOD CELJE
OBVEŠČA

vse najemnike grobnih parcel, katerim je zapadla najemnina, da na osnovi 25. člena Pokopališkega reda poravnajo zapadlo najemnino grobišču na Mestnem pokopališču Celje do 15. 10. 1966. Seznam zapadlih grobnih parcel je javno razobešen v avli pokopališča, prav tako pa so vse zapadle grobne parcele primerno označene.

V kolikor najemnina v določenem roku ne bo poravnana, bo najemnik izgubil pravico do nadaljnje uporabe in grobišče bo prekopano.

ŽIVINOZDRAVNIŠKA
DEŽURNA SLUŽBA

Od 24. — 28. 9. 1966:
Ciril Umek, veterinar,
Celje, Kersnikova 37
(vogal Kersnikove
in Dečkove c.)

Od 28. 9. do 1. 10. 1966:
Ivan Pleterski, veterinar,
Celje, Trubarjeva 93
(Otok) tel. 29-26

DELAVSKA UNIVERZA
V CELJU

razpisuje tečaj

večerne osnovne šole za odrasle za 5. in 6. razred ter 7. in 8. razred.

Za mladoletnike v starosti 16 in 17 let, ki zaradi določenih ovir niso mogli uspešno zaključiti redne osnovne šole, uvajamo posebne MLADINSKE ODDDELKE.

Z mladimi prijavitelci naj pridejo tudi starši.

Končni rok za prijavo je 30. september. Vse nadaljnje informacije dobite pri Delavski univerzi v Celju, Gledališka 2, tel. 30-24.

ZAPOSLITEV

UPOKOJENKO za varstvo otroka 5 ur dnevno iščem. Vse po dogovoru. Darinka Pavšar, Celje, Celestinova 16 (Skalna klet).

STROJEPIŠKA, večša administracija dobi službo v odvetniški pisarni v Celju. Pisemne ponudbe na upravo lista pod šifro »VESTNA«.

SAMOSTOJNO in zanesljivo brivsko-frizersko pomočnico sprejme pod ugodnimi pogoji FRIZERSKI SALON RIKO GROBELNIK, Celje, Kocenova 2.

ZA VARSTVO 4 mesece stare deklice iščem mlajšo upokojenko. Plača po dogovoru. Bezjak, Trubarjeva 4.

ZENSKO za 4-urno dopoldansko varstvo 4-letnega otroka iščem. Plača po dogovoru. Naslov v upravi lista.

RAZNO

GARAZO za fička v bližini avtobusne postaje iščem. Horst Hafner, Kersnikova 32a — Celje.

ZARADI premestitve delovnih dolžnosti želim spoznati resno dekle iz Celja ali neposredne bližine. Starost od 20—30 let. Po možnosti s stanovanjem. Ponudbe pod šifro »UREJENOST«.

ZA SKUPNO življenje želi spoznati žensko od 25—30 let zaposleni možki (34 let), z manjšim posestvom v Savinjski dolini. Naslov v upravi lista.

OBVEŠČILO

Obveščamo pevce in pevke pevskega zbora »France Prešlerca«, da se bodo pričele pevske vaje v ponedeljek 26. septembra 1966 ob 20. uri v pevski sobi — Gregoričeva ulica 6 — prtiličje.

ODBOR

DIMNIKARSKO PODJETJE »DIMNIKARSTVO«, Celje, Zidankova 3 prodaja osnovna sredstva: moped (v nevozni stanju). Dan prodaje je 24. september 1966 od 7.—9. ure.

»Po določilih 183. člena statuta občine Celje (Uradni vestnik okraja Celje, št. 27-240/64)

SKLICUJEM

zbore volivcev za območja naslednjih krajevnih skupnosti:

- Strmec
dne 2. 10. 1966 ob 8. uri v Osnovni šoli Strmec.
- Frankolovo
dne 2. 10. 1966 ob 8. uri v Prosvetni dvorani v Frankolovem.
- Vojnik
dne 2. 10. 1966 ob 8. uri v sejni sobi krajevnega urada v Vojniku.
- Aljažev hrib
dne 4. 10. 1966 ob 19. uri v dvorani DOMA JNA Zavodna, Center Celje
- dne 5. 10. 1966 ob 19. uri v veliki dvorani Narodnega doma v Celju.
- Gaberje—Hudinja
dne 5. 10. 1966 ob 19. uri v dvorani krajevnih skupnosti pri Jugoslovani za teren Gaberje.
- Gaberje—Hudinja
dne 6. 10. 1966 ob 19. uri v osnovni šoli Hudinja za teren Sp. in Zg. Hudinja
- Otok Celje
dne 7. 10. 1966 ob 19.30 uri v dvorani GIP »Ingrad« Celje
- Skofja vas
dne 7. 10. 1966 ob 19.30 uri v gostilni Jevševar Skofja vas.
- Ljubečna
dne 8. 10. 1966 ob 18. uri v klubski sobi na Ljubečni.
- Pod gradom
dne 9. 10. 1966 ob 9. uri v osnovni šoli Polule.
- Dobrna
dne 9. 10. 1966 ob 8. uri v osnovni šoli Dobrna.
- Svetina
dne 9. 10. 1966 ob 14. uri v osnovni šoli Svetina.
- Smartno v R. d.
dne 9. 10. 1966 ob 8. uri v prosvetni dvorani v Smartnem v Rožni dolini.
- Babno—Medlog
dne 11. 10. 1966 ob 19. uri v Zadržnem domu na Babnem.
- Trnovlje
dne 11. 10. 1966 ob 19. uri v gasilskem domu Trnovlje.
- Dolgo polje
dne 12. 10. 1966 ob 19. uri v dvorani krajevnih skupnosti pri Miklavžinu.
- Store—Teharje
dne 14. 10. 1966 ob 18. uri v Kulturnem domu v Storah.
- Ostrožno, Lopata, Dobrova—Lokrovce
dne 14. 10. 1966 ob 19.30 uri v gasilskem domu na Ostrožnem.

DNEVNI RED ZBOROV VOLIVCEV:

1. Obravnava urbanističnega programa celjske občine.
 2. Poročilo o uporabi sredstev iz prispevka za uporabo mestnih zemljišč.
 3. Poročilo o uporabi sredstev proračuna občine.
- Celje, dne 19. 9. 1966

Predsednik
skupščine občine Celje
Zdravko Trogar l. r.

Oddelek za upravno pravne zadeve Skupščine občine Celje objavlja po 14. členu zakona o urbanističnih projektih (Uradni list SRS, št. 22/58) in po sklepu 21. seje Skupščine občine Celje dne 13. septembra 1966

JAVNO RAZGRNITEV

zazidalnega načrta Ložnica — kare med Ljubljansko cesto, potokom Ložnico in savinjsko železnico (okolica domačije Ropas).

Zazidalni načrt bo razgrnjen v upravnih prostorih Vrtnarstva Medlog od 25. septembra do 25. decembra 1966.

Vabimo vse občane, da v tem času ogledajo zazidalni načrt in v smislu določil 14. člena zakona o urbanističnih projektih vpišejo svoje pripombe k ureditvenemu načrtu Ložnica v knjigo pripomb.

Oddelek za upravno pravne zadeve
Skupščine občine Celje

Dne 3. 9. 1966 je bilo javno žrebanje nagradnih dobitev trgovskega podjetja »KURIVO« Celje. Rezultati so bili objavljeni v celjskem radiu in CT. Ker potrošniki še niso dvignili vseh dobitev obveščamo da so ostali še naslednji dobitki na izžrebane naslednje številke:

- št. 15092 — radio aparat
- št. 13843 — tranzistor
- št. 15003 — tranzistor
- št. 10617 — fen za sušenje las
- št. 13869 — fen za sušenje las
- št. 10645 — roštilj
- št. 2184 — par nočnih svetilk
- št. 12442 — par nočnih svetilk
- št. 14229 — par nočnih svetilk
- št. 6099 — par nočnih svetilk
- št. 7180 — 1 tono premoga Vel.
- št. 8171 — 1 tono premoga Vel.
- št. 14593 — 1 tono premoga Vel.
- št. 1105 — 1 pr. meter drv
- št. 1944 — 500 kg premoga Vel.
- št. 9599 — 500 kg premoga Vel.
- št. 3130 — 500 kg premoga Vel.
- št. 8124 — 500 kg premoga Vel.
- št. 14585 — 500 kg premoga Vel.
- št. 7179 — 500 kg premoga Vel.
- št. 8129 — 500 kg premoga Vel.

IZLETNIK
CELJE

KRAVJI BAL — v nedeljo 25. septembra 1966 enodnevni izlet v Bohinj na tradicionalno turistično prireditve. Prijave posameznikov in skupin se sprejemajo.

IZLETI PO DOMOVINI — organiziramo eno- ali večdnevne izlete po domovini za organizirane skupine po želji.

V sodelovanju s PUTNIKOM Beograd organiziramo IZLETE V INOZEMSTVO.

GRADEC (GRAZ) — od 2. do 10. oktobra — 1-dnevni avtobusni izleti, zahtevajte program potovanja, prijave sprejemamo do 20. septembra. Izleti za skupine časovno po želji.

BUDIMPEŠTA — 2-dnevni avtobusni izleti za kolektive in posameznike. 15. okt. Pohitite s prijavi!

BENETKE — TREVISIO — UDINE — GORICA — TRST, 2-dnevni avtobusni izleti za kolektive in posameznike, zahtevajte podrobne programe.

TRST — MIRAMARE — 1-dnevni avtobusni izleti za kolektive in posameznike, zahtevajte program potovanja.

GRADEC (GRAZ) — MARIA ZELL enodnevni izlet za skupine.

KANALSKA DOLINA, VISARJE, GORICA, TRST — enodnevni in dvodnevni izleti za skupine.

DUNAJ — BRATISLAVA — BUDIMPEŠTA, 3-dnevni avtobusni izleti, datum določimo po dogovoru s kolektivom.

DUNAJ — SALZBURG — CELOVEC, 3-dnevni avtobusni izleti, datum določimo po dogovoru s kolektivom.

CELOVEC — ogled Koruške v enem ali dveh dneh, datum izleta določimo po dogovoru.

SOLUN — CARIGRAD — SOFIJA, 8-dnevno avtobusno potovanje dne 9. 10., 23. 10., 6. 11., 27. 11.; rok za prijavo je 30 dni pred potovanjem.

Križarjenje po Sredozemlju — v 14. dneh si boste z luksuzno ladjo »Dalmacija« lahko ogledali večino sredozemskih držav. Programe lahko dobite v naših poslovalnicah.

Vse programe in informacije navedenih potovanj zahtevajte v naši turistični poslovalnici na Titovem trgu 3, ter v poslovalnicah v Velenju, Mozirju, Krapini, Hranstniku in Krškem.

IZLETNIK organizira potovanja po tu in inozemstvu z modernimi turističnimi avtobusi.

IZLETNIK posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov in vizumov.

IZLETNIK rezervira ležišča v spalnih vagonih, prodaja in rezervira vozovnice za letalski promet za tu in inozemstvo.

Poslužujte se turističnih uslug v naših poslovalnicah.

Programe izdelujemo po želji skupin ali kolektivov!

Za cenjeni obisk se priporoča

IZLETNIK Celje Tel. 28-41

TURISTIČNE OBJAVE

ZASEDENOST KAPACITET

V vseh krajih na celjskem turističnem področju je dovolj prostora. Rezervacije so potrebne le za skupine ob sobotah v Planinskem domu v Logarski dolini ter v hotelih Evropa in Celea v Celju ter Paka v Velenju. Opozorjamo na znižane cene v zdraviliščih.

PRIREDITVE

V soboto, 24. septembra ob 20. uri zvečer bo v Rogaški Slatini koncert godbe iz Mürzzuschlaga. Koncert bo v zdraviliški dvorani.

GODBA IN PLES

Na Dobrni godba vsak torek in četrtek v restavraciji Triglav. V Velenju v hotelu Paka godba s plesom vsak dan razen ponedeljka, v Rogaški Slatini vsak torek, sredo, soboto in nedeljo. Na Starem gradu v Celju pa je godba vsako nedeljo popoldne, če je lepo vreme.

GOSTINSKA IN TURISTIČNA
RAZSTAVA

V soboto in nedeljo, dne 1. in 2. oktobra, bodo v Celju zanimive gostinsko-turistične prireditve. V hotelu Evropa bo turistična razstava združena s poskusno žganih pijač, sadnih sokov in sladoleda, v hotelu Celea bo kulinarčna razstava združena z razstavo pogrnjkor, sadja, cvetja ter poskusno piva in vina ter kave. Poleg tega bo še zanimivo tekmovanje v gostinskih veščinah, promenačni koncert in družabni večer, kjer bodo razdeljene tudi nagrade za to zanimivo tekmovanje. Vstopnice za družabni večer bodo na voljo v Turističnem uradu Celje, poleg klina Metropol. Razstavo in ostale prireditve s tem v zvezi prireja Olepševalno in turistično društvo Celje skupaj s Poslovnim združenjem za obrt in gostinstvo.

NAJLEPŠE
DARILO ZA
VAŠE ZNANCE,
SORODNIKE IN
PRIJATELJE
V TUJINI JE
**CELJSKI
TEDNIK**

SEDEM KOLAJN

Tudi letošnje jubilejne 25. Bal-kanske igre v atletiki niso prinesle zaželjenega uspeha jugoslovanskim atletom in atletinjam.

No, nekoliko bolj so se res izkazale atletinje, ki so se povsem enakopravno borile za najvišji naslov. V moški konkurenci pa smo po dvo-dnevem vodstvu ob koncu le morali prepustiti prvi dve mesti bolj-šim romunskim in bolgarskim atle-tom.

V množični izbiri kolajn za prve tri plasirane v vsaki disciplini, ki so bile na razpolago, tudi celjski atleti niso ostali praznih rok. Kot je znano je v naši reprezentanci v Sarajevu nastopilo kar devet atle-tov in ena atletinja Kladivarja. Skupno je deset celjskih predstavi-nikov »pobralo« devet kolajn — od tega dve zlati, tri srebrne in štiri bronaste. Pravzaprav so samo trije atleti ostali brez kolajna, vendar so s svojimi točkami, ki so jih do-segli in rezultati prav tako opravi-čili svoje sodelovanje v reprezen-tanci. Nikomur se namreč ni zgo-dilo, da bi ostal brez točk — torej brez plasmaja med prvih šest na Balkaniadi.

Najuspešnejši so bili seveda dolgooprogaši Važič, Cernan in Zun-tar, ki so dobili štiri kolajne: Cer-nan zlato v teku na 10 km, kjer nas je navdušil z odličnim taktičnim tekom, Važič zlato v teku na 1500 m in srebrno v teku na 5 km ter Zun-tar bronasto v teku na 10 km. Vivod je predvsem zaradi slabo priprav-

KOSARKA

Drava — Celje 43:69

V nadaljevanju tekmovanja v II. republiški ligi — vzhod so košarkar-ji Celja zmagali v gosteh. Največ ko-šev so dali: Zupančič 24, Zorko 17 in Seligo 16.

V naslednjem kolu pa bo v Celju derby tekma, v kateri se Celjani že-lijajo oddolžiti košarkarjem Zalca za spomladanski poraz.

Vili S.

ODBOJKA

Nov poraz

V preteklem kolu zvezne odboj-karske lige igralke Partizana Celje — mesto niso napravile nič novega. Sicer so imele pa tudi proti sebi res najboljšo ekipo v državi beograjsko Crveno zvezdo in to še na njenem terenu. Poraz je bil neizbežen, pri tem pa so Celjanke nabrale tudi dokaj skromno število točk.

8
TONE
ARNOL:

PRVIČ V DOLOMITIH

Zaman smo se ozirali kvišku, da bi videli kosček Cln. V najhujšem dežju smo postavili šotore. Ne vem kako bi uspeli brez Petrovih taborniških izkušenj. Tako je šotor v nekaj minutah stal. Vsi premočeni in siti vsega, smo se zavallili v šotor in kmalu zaspali. Le Renato je bil suh, ker je v koči pazil prtlja-go.

Zjutraj smo se prebudili, kot na morju. V šotoru je bilo polno vode. Najhuje je bilo, ko smo na dnu našega morja našli tobak za plipo. Le kako bomo kadili? Našel sem še v

potniki, ki so se odpravljali kdove kam. Pa smo le štiri čudne zagledali. Imeli so pumpa-ricice iz žameta, fotoaparate in štiriglate goj-zarice. Brž smo sklepali, da so Slovenci. Ko smo jih v slovenščini pozdravili so nam ve-sele odgovorili, da so iz Krškega. Pa hitro so nam povedali, da niso plezalci in se s strahom ozirali v stene; nas pa malce čudno pogledovali: ne vem zakaj? Ko je bilo vse suho, smo zopet parkirali in popoldne je stal šotor na drugem koncu pod veliko skalo, na njem pa je plapolala jugoslovanska zastava.

Ko smo v vse zapakirali in si pripravili le-žišča smo popoldne krenili na obhod naših Cln. Priznam, da me še v življenju ni obšla takšna groza kot takrat, ko sem stal pod severnimi stenami vseh treh lepotic. V steno smo zrl in iskali klinje, ki označujejo direk-tisime, a našli smo samo eno. Črna črta se je vlekla od konca prevlisa, potem pa izgi-nila. »Gotovo so te klinje nastreljali z mitra-ljezom«, smo modrovali. Zrl smo kvišku in premišljevali kako bo jutri.

Ko je sonce metalo zadnje žarke na vrhove Cln, je tudi naš gorilnik prvič zabrel. Peter se je prostovoljno javil za kuharja in če bi dejal, da sem v hribih jedel že kdaj boljše večerjo, ki jo je skuhala kakšna »dama«, bi mu napravil krivico. Vse gospodinjke pripo-

Lubejeva se je tokrat odrezala precej bolj kot na evropskem šam-pionatu ne le s plasmajem, ampak tudi z rezultati. Sodelovala je v dveh panogah in osvojila dve bronasti kolajni: v teku na 100 m in peteroboju. Z rezultati in uspehi atletov Kladivarja na Balkanskih igrah moramo biti vsekakor zado-voljni in po teh rezultatih sodeč lahko tudi v letošnjem letu priča-kujemo ostro borbo celjske moške vrste za primat v jugoslovanski atletiki.

EG

Kje bo naslednja tekma?

vsem neugodje (če lahko uporabimo ta mil izraz) pri publikli.

Sicer pa so celjski rokometiši tokrat pokazali res dopadljivo igro, s kakršno jim še marsikakšen uspeh ne bo ušel. V nedeljo celjski roko-metaši gostujejo v Banji Luki proti domačemu Borcu, nato pa imajo zopet srečanje doma. Toda kje? Ro-kometna zveza je ŽRK Celje dovo-lila igrati le dve tekmi na igrišču ob Kersnikovi ulici, ki sicer ne ust-reza predpisom za tekmovalne v zvezni ligi. Kje bo torej naslednja tekma? Pri ŽSD Celje si na vse kri-pilje prizadevajo, da bi objekt na Skalni kleti zagotovili do prihodnje-ga tedna, ko bo na sporedu dvoboj z rokometiši Crvene zvezde. Če to ne bo mogoče, bo ta zanimiva tekma skoraj gotovo na igrišču Rudarja v Trbovljah. Kakšna bi bila v tem primeru škoda za celjske rokometi-še, menda ni potrebno posebej po-udarjati.

EG

PORAZ CELJA

Tretje nogometno kolo v republi-ških konkurencah ni prineslo kakš-nih posebnih presenečenj. V okviru tekmovanja SNL ekipa Celja v Novi Gorici, kot že mnogokrat prej ni us-pela doseči niti remija. Tako se prvi poraz — čeprav minimalen — piše favoriziranemu Celjanom v sla-bo že na začetku tekmovanja. K sre-či tudi ostale ekipe v tej konkurenci niso nič kaj preveč dobro priprav-ljene in so v preteklem kolu še naj-boljše ocene dobili sodniki.

Kladivar si v drugorazredni kon-kurenci utira brez težav pot k prve-mu mestu. Rezultati, ki jih nogome-taši Kladivarja dosegajo, kažejo, da bi bili igralci z Glazije tudi v SNL med vodilnimi enajstoricami. Ven-dar bo treba s tem eno leto potrpe-ti. Olimp je na svojem terenu pre-

pustil točko Nafti in pristal po tret-jem kolu na 7. mestu. Šostanj-čani pa so v nedeljo zadali prvi poraz borbenim igralcem Steklarja, ki so sicer v prvih dveh kolih pre-senetili.

I. skupina — Senovo — Konjice 3:2, Zreče — Ljubno 4:2, Smartno — Brežice 2:1, Vojnik — Krško 4:3, Polzela — Radeče 5:1, Gotovlje — Zalec 2:3. Vodita Smartno in Zalec s 6 točkami. II. skupina — Sevnica — Sentjur 3:2, Zabukovica — Štore 2:5, Rogatec — Vransko 8:0, Laško — Ponikva neodigrano. Vodijo Što-re s 6 točkami. Mladinska liga — Celje — Steklar 7:3, Šostanj — Što-re 1:6, Kladivar — Velenje 7:2. Pionirska liga — Laško — Kladivar 1:2, Olimp — Zalec 2:0, Celje — Što-re 1:2.

močke je imel s seboj. Ko pa sem ga vprašal, kje ima Slovensko kuharico, mi je s po-nosom dejal, da zna celo na pamet, škoda, da nisem drugega spola, sem si mislil. Ta pa noben drug in verjetno bi bil to naj-srečnejši zakon! Za vrstni red naših vzponov smo se domenili že doma. Torej je po vrstnem redu prvi Dibunov raz. Po večerji smo se hitro zavallili v spalne vreče, le Elé je prepeval svojo Crno mašo: »Na tisti dan, dan strašne jeze ...« Ob dveh ponoči smo še vsi štirje bedeli in če bi bili danes odkriti, bi priznali, da je bila to posledica strahu.

(Se nadaljuje)

KMEČKE

KONJSKE DIRKE

Krajevni skupnosti Polzela in Gotovlje sta v območju bivšega celjskega okraja edini, ki sta v zadnjih letih samoiniciativno or-ganizirali konjske dirke kmečkih konjev s soudeležbo konjeniške-ga kluba Celje. Pester program in lepo vreme sta privabila na vsako prireditev na tisoče gledal-cev. To pa je neposreden dokaz, da si državljani želijo tudi takih prireditev. Posebno velja to za kmečko prebivalstvo.

Organizatorji so za uspešno pri-reditev vložili precej truda in po-žrtvovalnosti ter dobre volje. Na-stopajočim so razdelili nagrade, čisti dobiček prireditev pa je bil namenjen v korist krajevnih po-treb teh naselij. Želimo, da bi tema dvema zgledoma sledilo še več drugih predelov, saj bi tudi kmečki človek prišel do svojega nedeljskega razvedrila, istočasno pa bi se s tem razvijale tradicije konjskega športa na podeželju.

Fajgelj

ŽRTVE PROMETA

NESRECA OTROKA IN MOTORISTA

Iz Lisičnega proti Bistrici je vozil motorist Vinko Centrih, ko mu je pred prihodom v naselje nenadoma skočil pred motor otrok Vili Dvoršak iz Bistrice pri Lisičnem, ki je prejel sedel na ojesu vprežnega voza. Motorist je otroka podrl, da je oblezel na cesti v ne-zavesti. S težkimi poškodbami so ga odpeljali v celjsko bolnišnico.

20 METROV PO BREGU

Voznik osebnega avtomobila Mihael Božič-nik iz Slovenskih Konjic je vozil proti Lipo-glavi. V bližini naselja je z neprimerno hi-trostjo zavozil v blagi, vendar posut z gramo-zom, levi ovinek, kjer ga je zaneslo s ceste na levo stran. Pri tem se je prevrnil z avto-mobilom in se kotil 20 metrov po bregu in obstal na levem boku. Poškodovan je bil voz-nik, na avtomobilu pa so ocenili škodo na 6.000 N-dinarjev.

KOLESAR V TOVORNI AVTOMOBIL

Kolesar Jakob Kotlen je vozil po cesti I. reda v Zalcu sem ter tja in nenadoma zavl na levo. Za njim je tedaj vozil tovornjak, ki ga je opravljal Petko Ostojčič. Kljub zavi-ranju je kolesarja zadel z levim blatnikom v glavo in ga zbil po cesti. Dobil je pretres možganov ter rano na glavi.

TEZKE POSKODBE MOPEDISTA

Proti Zalcu se je peljal z mopedom Vlado Cede, ko je po njegovi izjavi pripeljal tovor-njak s prikolico in ga z zadnjim delom zbil po cesti. V celjski bolnišnici so ugotovili, da ima pretres možganov, zlom ključnice in odrgnine. Na Vranskem so ustavili vse to-vornjake s prikolico, vendar med njimi ni bilo soudeleženca nesreče.

KREDITNA BANKA CELJE

SVOJE PRIHRANKE BOSTE VARNO IN ZA VAS KORISTNO
NALOŽILI NA HRANILNO KNJIZICO KREDITNE BANKE
CELJE!

KREDITNA BANKA CELJE — OSREDNJA ENOTA Z EKSPO-ZITURAMI ZALEC, MOZIRJE, LASKO, SENTJUR PRI CELJU, SMARJE PRI JELSAH, ROGASKA SLATINA, SLOV. KONJICE, SEVNICA IN BREZICE.

PODRUZNICE:

Celjska mestna hranilnica

SLOVENSKA BISTRICA

VELENJE z ekspozituro ŠOSTANJ

SLOVENJ GRADEC z ekspozituro v RADLJAH OB DRAVI, Dravogradu, Prevaljah, Ravnah na Koroškem in Mežici.

Obrestna mera za navadne hranilne vloge 5% — za vezane preko

12 mesev od 7 do 7,5%.

ZA GRADNJO, NAKUP IN OBNOVO STANOVANJ JE
BANKA UVEDLA POSEBNO NAMENSKO VARČEVA-NJE.

KREDITNA BANKA CELJE

AVTOMOBIL TRČIL V STANOVANJSKO HIŠO

Proti Radmirju je vozil z avtobusom Ivan Klemenčič, ko mu je v naselju Gornji grad v nepreglednem in zoženem ovinku pripeljal nasproti z osebnim avtomobilom Ivan Repenšek. Kljub zaviranju sta avtomobila trčila. Pri tem so bili le laže poškodovani voznik osebnega avtomobila ter potnici Frančiška Repenšek starejša in mlajša. Škoda na vozil-lih: 3.750 N-dinarjev.

VPREGA BREZ LUCI

Mopedist Franc Strniša je peljal iz Radeč proti domu in vozil s kratko prižgano lučjo. Iz nasprotne smeri je pripeljala konjska vprega brez luči, ki jo je upravljal Alojz Str-nad. Mopedist vprege ni opazil in se zaletel v vlečni drog med konje od koder ga je vrglo izven cestišča na travnik. Dobil je pretres možganov in razne poškodbe.

PADEC MOPEDISTA

Proti Velenju je po cesti II. reda Arja vas — Velenje vozil mopedist Suljo Kasečič. V Arji vasi pred hišo št. 52 je zaradi negotove vožnje padel ter se poškodoval. V bolnišnici so ugotovili, da ima pretres možganov in odrgnine po glavi.

AVTOMOBIL NA STREHI

Voznik osebnega avtomobila Filip Stamenovič, vojni invalid, je vozil iz Radeč proti Krškemu, zaradi neveščnosti in slabe ceste ga je zaneslo na desno stran ceste, kjer je zadel v prometni znak, se obrnil za 360 stopinj ter se prevrnil na sredini ceste na stre-ho. Voznik je dobil pretres možganov in ra-no na temenu. Na avtomobilu je škoda za 9.000 N-dinarjev.

OBVESTILO

Obveščamo občane občine Celje, da bomo pričeli z zamenjavo osebnih izkaznic od dne 1. 10. 1966 dalje po naslednjem vrstnem redu:

KRAJEVNA SKUPNOST »CENTER« CELJE

Dne 1. 10. in 3. 10. 1966 za Gregorčičovo ulico, Šlandrov trg in Vodnikovo ulico.
Dne 4. 10. 1966 za Gledališko ulico, Linhartovo, Savinovo, Trg Svobode in Trg V. kongresa.

Dne 5. 10. 1966 za Zidanškovo ulico do hišne št. 1—9, Ozko ulico in Zagato.
Dne 6. 10. 1966 za Zidanškovo ulico od hišne št. 11 dalje.
Dne 7. 10. 1966 za Muzejski trg, Na Okopih, Ulica Ivanke Uranjekove.
Dne 8. 10. 1966 za Savinjsko nabrežje, Savinjsko ulico in Slomškov trg.
Dne 10. 10. 1966 za Cuprijsko ulico in Pleterškovo ulico.
Dne 11. 10. 1966 za Kocenovo ulico, Titov trg in Ulico XIV. divizije.
Dne 12. 10. 1966 za Tomšičev trg.
Dne 13. 10. 1966 za Gubčovo ulico, Lilekovo ulico in Prešernovo ulico.
Dne 14. 10. 1966 za Cankarjevo ulico.
Dne 15. 10. 1966 za Aškerčovo in Vrtno ulico.
Dne 17. 10. 1966 za Stanetovo ulico.
Dne 18. 10. 1966 za Kocbekovo, Levstikovo, Miklošičevo ulico in Trg Oktobrske revolucije.

Osebnne izkaznice bomo izdajali po gornjem razporedu dnevno od 7.—19. ure na sedežu uprave za notranje zadeve Celje, Gregorčičeva 5, pritličje. Da bi delo nemo-teno potekalo, prosimo prosilce, da upoštevajo gornji razpored.

Istočasno obveščamo občane iz območij krajevnih uradov: Dobrne, Frankolo-vega, Strmca pri Vojniku, Skofje vasi, Smartnega v Rožni dolini, Štor in Vojnika, da vlagajo svoje zahtevke za zamenjavo osebnih izkaznic pri pristojnih krajevnih uradih.

Osebe, ki so dopolnile 18. leto starosti in še nimajo osebnne izkaznice, vlagajo zahtevke na tukajšnjem prijavnem uradu, soba št. 28. Pri tem uradu se dobijo tudi vse potrebne informacije v zvezi z izdajanjem osebnih izkaznic.

Osebe, ki prejmejo prvič osebno izkaznico, morajo priložiti poleg rojstnega lista tudi potrdilo o vpisu v državljanstvo knjigo.

Za krajevne skupnosti bodo zamenjavali izkaznice: Otok — od 19. do 31. 10., Pod gradom — od 2. do 10. 11., Aljažev hrib — od 11. do 22. 11., Dolgo polje — od 23. 11. do 15. 12., Gaberje — od 16. do 29. 12., Trnovlje — od 30. 12. do 4. 1. 1967, Ostrožno — od 5. do 6. 1. in Medlog — od 11. do 16. 1. 1967. Točen vrstni red posa-melnih ulic oziroma okolštev bomo objavili sproti in pravočasno.

Iz pisarne uprave za notranje zadeve — Celje

ZAMENJAVA

V časopisu sem bral tale oglaš: POZOR! Svojo staro ženo lahko zamenjate pri nas za novo. V zalogi imamo žene za sleherni okus. Cene zmerni! V ceno vračunamo tudi vrednost stare žene. Ne zamudite te edinstvene prilike.

Agencija za promet z ženskami »KSANTIPA«.

Kajpada takšne prilike res ni kazalo zamuditi. Pri priliki sem jo mahnil v agencijo. Nisem prišel takoj na vrsto, ker so omenjeni oglaš prebrali vsi moške v mestu. V dolgi kači sem čakal s svojim sošolcem Maksom. Njegove soproge sicer nisem poznal, a sodeč po navdušenju, s katerim je govoril o humani dejavnosti agencij »Ksantipa«, se mu v zakonu ni godilo dosti bolje kot meni.

Procedura zamenjave je bila zelo preprosta. Odgovoriti sem moral na nekaj vprašanj, potem pa sem povedal svoje želje. Vse drugo so opravili uslužbenci agencije.

»Kakšna je vaša sedanja žena? Debela ali suha, majhna ali velika?»

»Majhna in debela.«

»Svetlolaska ali temnolaska?»

»Svetlolaska.«

»Ima ovalen ali podolgovat obraz?»

»Ovalen kot polna luna.«

»Svetle ali temne oči?»

»Potuhnjene.«

»Vprašal sem vas za barvo oči.«

»Svetle.«

»Pa nos?»

»Tudi nos ima.«

»Kratek ali dolg, ukrivljen ali zavijalen navzgor ploščat ali koničast?»

»Kratek in ploščat, ampak mislim, da se ji bo zdaj podaljšal.«

»In kakšno ženo želite?»

»Veliko, suho, temnolasko, s temnimi očmi in podolgovatim obrazom. Skratka, mora biti pravo nasprotje moje sedanje žene. Kar zadeva nos, nimam posebnih želja.«

Dobil sem prav takšno. Pozneje sem dognal, da je to prejšnja Maksova žena. Sicer pa se tudi Maks ni bolje odrežal. Podtaknili so mu mojo prejšnjo ženo.

Agencija »Ksantipa« je šla v konkurs, predem se mi je posrečilo zamenjati Maksovo ženo.

Te zadnje očetove besede sem komaj slišal, potem me je spet zajela grozna tesnoba. Nekaj časa sem tullil, dokler se mi solze niso posušile. Še dolgo pa me je mikalo po celem životu in umiriti se nikakor nisem mogel. Skozi zatekle oči sem videl, kako živina dviga glave in me vsa začudena opazuje. Poleg strahu me je pekla tudi laž, pri kateri me je oče zalotil. Ves siromašen, obupan in z utripajočim srcem sem čakal konca paše. Še preden se je začelo večeriti, sem začel goniti živino iz globače gori na rob, kjer sem jo pasel, dokler niso začele večerne sence legati na mračno dno Pekla.

Domov sem prišel ves objokan in ves pretresen. Oče se je smejal, toda mati je rekla:

»V Pekel pa ga ne goni več past, je še premlad in lahko dobi kak pristras.«

In res me v Pekel niso več silili past. Groza pred tem krajem pa me je še zmerom navdajala.

Nekoga sobotnega večera, ko sta oče in mati sedela na hišnem pragu in strmela v jasno, dišečo vigradno noč, je mati vzdihnila:

»Oh, kako rada bi nesla jutri v cerkev solzice, pa jih nikjer več ni.«

»Za solzice pa je letos že pozno. Če jih v Peklu ni, jih nikjer več ni.« Je odgovoril oče čez nekaj časa.

Ob besedi Pekel me je spet streslo in komaj sem čakal, da smo vstali, zaklenili hišo in šli spat. Ponoči dolgo nisem mogel zaspiti, ker mi je neprestano silil ta strašni kraj pred oči. Nekatere v globini srca pa mi je odmeval tudi materini vzdih o solzicah. Solzice in Pekel — kako čudne stvari so to. Solzice sem imel neznansko rad in sem za njimi pretaknil vse robovje okrog domačije. Le v Peklu nisem vedel zanje.

Prihodnje jutro sem se zbudil zelo zgodaj. Med spanjem sem se menda znojil, ker sem bil še zjutraj malo rosen. Moje jutranje opravilo je bila paša. Vsako jutro so me morali buditi in

Prežihov Voranc

Solzice

(Nadaljevanje in konec)

metati iz postelje. Tisto jutro pa sem vstal sam in po prstih odšel iz hiše. Oče in mati sta še spala. Bila je nedelja.

Kako omotičen sem obstal na dvorišču. Bil sem poln neke čudne, sladke dolžnosti, čeprav se tega nisem zavedal. Zunaj je vstajalo pomladansko jutro. Čas je prehajal že v poletje. Za daljnim Pohorjem je žarela velika škrlatna zarja in vsak čas se je moralo prikazati sonce. Vrh Pece ga je že videl, ker je bil ves oblit s škrlatno barvo. Trata, drevje in grmovje je bilo oblit z roso, ki se je le še bledikasto svetilkala in čakala, da jo skorajšnji sončni žarki napolnijo z biseri jutranjega zlata. Koprenasto ozračje je dihalo počasi, ko da bi narava vzdigovala veliko breme.

Nenadoma me je čudna sila dvignila z mesta, kjer sem stal in začel sem letiti čez polje proti Peklu. Dospel sem na rob Pekla in se zgrozil pred mračno jamo, videti pa je nisem hotel, zato sem se z zaprtimi očmi spustil čez rob na dno Pekla, sluteč tam doli skrite solzice. Šele ko sem bil spodaj, sem odprl oči.

Našel sem cele šope dehtenih solzic in jih začel hlastno trgati. Pri tem si nisem upal ozreti nikamor drugam. Poln neke svete tesnobe sem slišal šumenje studena in njegov grozovit odmev, ki je v jutranji tihoi bil še silnejši kakor po navadi. S polnim naročjem solzic sem se za-

gnal iz Pekla in v eni sapi bežal proti domu, kamor sem prihlačal prav v trenutku, ko je mati stopila na hišni prag.

Ta trenutek je daljno sonce poslalo svoj prvi sončni žarek na dvorišče in po njem se je razlila prelepa svetloba. Sredi te svetlobe je stala mati, prečudno lepa in vsa ožarjena, kakor prikazen iz nebes. Planil sem prednjo s polnim naročjem cvetlic in ji zmagoslavno zaklical:

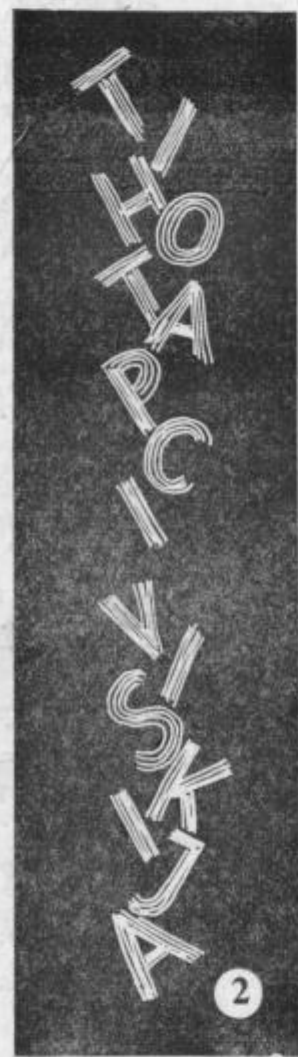
»Mati, mati... solzice...«

Topil sem se od sreče in neizmerne navdušenosti.

Materin obraz je pokrili blažen smehljaj; presrečna je iztegnila roke za solzicami in jih nesla k licu. Preden pa je mogla vsrkati njih sveži, opojni vonj, so se njene oči zdrsnile in se povešile name.

»Kaj pa ti je, pobič, da se joče...?«

Moje oči so bile polne težkih solz zaradi premaganega strahu, ki pa jih v svojem zmagoslavju nisem čutil. Mati je spoznala mojo veliko žrtev ter me je rahlo in nežno pobožala po lasih.

Zakrinkana vojna

VOHUNSKÉ ZGODBE IZ II. SVETOVNE VOJNE

(42)

Naslednjega dne je prišel podpolkovnik točno na dogovorjeni sestanek. Bilo je prijetno toplo dopoldne, ki se je mirno kopalo v sončni svetlobi. Toda vojna je bila samo nekoliko kilometrov stran, kar je bilo občutiti tudi v hotelu, kajti vanj so se naselili vojaki in namesto prijetnih foteljev, ki se je v njih nekdanj košatila elita bruxelleske družbe, so bili v hotelu navađni lesení stoli.

Velika stenska ura je že odbila enajsto uro, a o Lindemansu še vedno ni bilo niti duha ne sluha. Podpolkovnika to ni zmedlo, kajti bil je prepričan, da bo Lindemans prišel, četudi je računl z njegovo domišljavostjo in predvideval, da bo zamudil kakšnih deset do petnajst minut. Podpolkovnik je izkoristil čas in je v mislih še enkrat ponavljal vsa vprašanja, ki jih je pripravil za Lindemansa. Med razmišljanjem je njegova desnica kar sama od sebe oprilela za držaj avtomatskega revolverja tipa Walther. Revolver je bil zapet, a naboj je bil v cevi. Samo rahel pritisk s prstom in nasprotnik bi stal pred neusmiljenim in spretnim strelcem, kajti podpolkovnik je bil dober strelce in je tudi dosti vadil. Ob primerjavi z velikonom Lindemansom je bil pravo dete in zato mu je misel na orožje vlivala zaupanje. Toda če bi se znašel v kosmatih rokah King Konga v fizičnem obračunu, bi mu odzvonilo, še preden bi se dobro zavedel, da sta se spopadla.

Minvale so minute, a Lindemans se še vedno ni pojavil. Podpolkovnik je začel dvomiti, kajti petnajst minut, da, tudi pol ure zamude bi mu pripisal, ker je pričakoval, da se mu bo

skušal Lindemans s tem maščevati, a zdaj je minilo že pol dne in še vedno ga ni bilo od nikoder. Mar ima zares tolikšne politične prijatelje in zveze, da bo prekršil izrazito zapoved?

Odgovor na to vprašanje je dobil podpolkovnik šele potem, ko je čakal že dobri dve uri. Dva mlada in elegantno oblečena kapetana holandske vojske sta vstopila v hotelske prostore. Že po tem, da sta bila videti, kakor da bi ju kdo vzel pravkar iz zavitka in da sta imela na rokavih čisto sveže našitke častnikov, je podpolkovnik uganil, da sta iz generalštaba. Pristopila sta k njegovim mizam in salutirala.

»Pričakujete vi Lindemansa, gospod?« je vprašal eden izmed njiju.

»Da«, je odgovoril podpolkovnik, »že dobri dve uri.«

»Zal nam je, gospod, da ste morali čakati tako dolgo. Lindemans se ne more sestati z vami, ker je dobil drugačno zapoved.«

»Drugačno zapoved? A kdo mu je dal to drugačno zapoved?« V podpolkovniku je kar besnelo, toda tega ni maral pokazati tema namaziljenima častnikoma.

Oba sta se še bolj vztravala in potem je prvi spet spregovoril. Tokrat je govoril, kakor da bi pripovedoval o samemu bogu: »Lindemans je odšel zjutraj s specialno nalogo.«

Podpolkovnika je stisnilo v grlo, da je komaj trenutku pomagali padalcem in tako omogoč spregovoril. Predvideval je, da bo po njunem razgovoru onemogočena vsaj nadaljnja izdajalska dejavnost King Konga, če mu že ne bi njoget takoj dokazati vse krivde. Zdaj pa, ne samo

to, da je ušel, morda prav v tem času vodi hrabre pripadnike osvobodilnega gibanja v dobro pripravljeno past.

»Kaj je odšel na pot s pripadniki osvobodilnega gibanja?« je komaj izdaval iz sebe podpolkovnik.

Stabska častnika sta se spogledala in nekoliko oklevala, potem pa se je po njunih licih razlezel nasmešek samozadovoljstva, kakor se pojavi skoroda pri vseh ljudeh, ki se zavedajo, da poznajo neko veliko skrivnost, o kateri sogovornik nima niti pojma.

»Ne, gospod«, je odgovoril eden izmed njiju, »Lindemans so dodelili Kanadčanom, da jim pomaga pri posebni izvidniški akciji. Na žalost vam, gospod, ne moreva povedati, za kakšno akcijo gre.«

Za kaj je šlo, je zvedel podpolkovnik šele kasneje. Kanadčani so potrebovali zaupnega domačina ki bi odšel naskrivaj v Eindhoven — mesto, ki je bilo tisti čas v rokah Nemcev — da bi se tam povezal s področnim vodjem osvobodilnega gibanja. Ta je moral obvestiti področnega vodjo, da bo naslednjo nedeljo zjutraj, to je 17. septembra, velik desant na določeno mesto severno od Eindhovena, kamor se bodo spustile močne enote zavezniških padalcev. Področni vodja osvobodilnega gibanja bi moral zbrati svoje ljudi v bližini da bi v določenem čili presenečenim Nemcem pripraviti tolikanj večjo zmedo. Kanadčani so za to uslugo posilili komando holandske vojske, ki je za to posebno poslanstvo nemudoma izbrala Lindemansa, ne da bi slutila, da je on izdajalec in da mu je podpolkovnik na sledi.

Dejansko jim ni mogče zameriti, da niso posumili v Lindemansa, četudi so se že nekaj časa z njim dogajale svojevrstne stvari. Predvsem je bilo vsem očitno, da živi Lindemans sila razkošno in razvratno in da se čudežno rešuje iz vsake akcije, medtem ko običajno vsi njegovi spremljevalci v teh akcijah padejo. Da so poslali na pot Lindemansa, je bilo prav tako,

NAPIS OB CESTI: ZARADI POPRAVILA OBVOZNE CESTE JE CESTA I. REDA ZA PROMET ODPRTA.

MODERNO STANOVANJE: POLOVICO MANJ PROSTORA ZA ENKRAT VEČJO NAJEMNINO.

KASELJ: NEKAJ PROTI CEMUR NE MORES NIC STORITI IN NEKAJ, KAR POČNEJO DRUGI LJUDE SAMO ZA TO, DA BI TE MOTILI IN JEZILI.

VEST: JE TIH NOTRANJI GLAS, KI TI POVE, KAJ BI STORITI DRUGI LJUDE.

— Tako. Zdaj mi pokažite še zvošniške dokumente!

Vaš predsednik je najboljši

Pred nedavnim sem v baru »George V.« lahko poslušal zanimiv razgovor med Francozom in Američanom.

— Najboljšega predsednika imate, je začel Francoz.

— Kakor se vzame, je odvrnil Američan. — Vaš je nedvomno odločnejši od našega.

— Ali veste, da se vsi smejejo, kadar se de Gaulle pojavi na televiziji? je naglo vprašal Francoz.

— Kadar pa predsednik Johnson govori na TV, se vsi utapljajo v solzah, je dodal Američan.

— Priznam, da ima dobro glavo. Kadar ga poslušam na francoski televiziji, tudi sam jočem.

— Vaš predsednik ima mnogo smisla za humor, je povzel Američan.

— Res je, toda vaš predsednik je bolj prepričevalen, je odvrnil Francoz. — Kadar Johnson kaj pove, mi vsi verjamejo; ko pa de Gaulle govori, takoj vemo, da govori samo za zgodovinske priročnike.

— Možno, toda vaš predsednik ima tudi dobre lastnosti. Zna ubrati razumno pot.

— Predsednik Johnson bo vedno delal tisto, za kar misli, da je prav, čeprav vodi to do političnih posledic. Javno mnenje mu je deveta briga.

— Drži, je rekel Američan, — predvsem, pa si vaš predsednik ne dela skrbi zaradi bodoče slave.

— De Gaulle nima nobene trdnosti, je oporekal Francoz. — Trpi za kompleksom manjvrednosti in tudi strah ga je razumnih ljudi.

— Tako je, je pritrdil Američan, — vendar vaš predsednik nima nobenih nacionalističnih ambicij. Vedno misli na razne zveze, ne da bi mislil na morebitne posledice, ki lahko dolete Francijo.

— Tega ne bi zanimal, toda kar zadeva zunanjo politiko, je predsednik Johnson bolj obveščen. Zelo točno ve, kaj se dogaja v Vietnamu.

— Predsednik de Gaulle je položil temeljni kamen k evropski solidarnosti, je rekel Američan. — Brez dvoma je edini, ki mu je uspelo narediti vtis varnosti tako v Veliki Britaniji kakor Zvezni republiki Nemčiji.

— Yes, toda predsednik Johnson je storil še nekaj pomembnejšega. Prepričal je vse narode, da to, kar delajo ZDA, vodi k miru v svetu.

— De Gaullova dobra lastnost je v tem, ker trdi, da prihodnost Francije ni odvisna od enega samega človeka. Ve, da bi lahko kdo drug storil prav toliko kot on sam, če ne morda še več.

— Francozi Johnsona naravnost obožujejo, je rekel Francoz.

— Tudi Američani imajo radi de Gaulle, je odvrnil Američan. Vedno smo srečni, kadar odpotuje v Sovjetsko zvezo.

V tem trenutku je Francoz dvignil svoj kozarec in rekel natakarku:

— Kaj naju ne poznate? Natakark je nagubal čelo in zamrmral:

— Žal mi je, gospoda, toda zdi se mi, da sta oba malce globoko pogledala v kozarec.

POLJUB — FIZIOLOŠKO

— Če fant poljubi dekle, se vzburi adremsimpatični sistem v jetrih, ki kot energetski vir proizvajajo glikozo. To pa spet povzroči izločanje insulina, vitamina B₁ in fosforja, kar omogoča zgorevanje sladkorja... V njunih možganih, če pri tem močno razmišljata, ker je seveda vprašanje, pride do sprememb v škrobu, fosforju in tiaminu. Ob povečanem pulsu in pojačanem dihanju se poveča menjava kislica v celicnem tkivu, to pa znova povečuje porabo tiamina in fosforja. — Kdo bi si mislil, da poljub povzroča tako zapleten proces?

PREDSTAVA PO ZELJI

V ZDA kroži anekdota na račun praznih kinodvoran, kar je povzročila močno razširjena televizija.

Nekdo je telefoniral v eno največjih New Yorkskih kinodvoran:

— Kdaj pri vas prične naslednja kinopredstava?

— Do kdaj utegnete priti sem? ga je vprašal nekdo z drugega konca.

Lutka IZ PARIZA

VINCENT
MC CONNOR

— 45 —

»Vrata vodijo v gledališče na vogalu«, je zašepetala Suzy. Prispela sta v zbiralnik, kjer so se začele ozke, polzaste stopnice. Trajalo je precej časa, preden sta prišla na dno. Suzy je pritisnila na kljuko in vrata so se odprla. Hladen večerni zrak je vzdrl v prostor.

»Uspelo nama je«, je dejala Suzy.

Fanning je prepoznal pasažo, skozi katero je ušel danes popoldne. Zaprl je vrata za sabo.

»Stoj!« je zaklicala Suzy — toda bilo je že prepozno. Vzdihnila je: »Če sta obe mreži na začetku in koncu pasaže že zaklenjeni, sva do jutri zjutraj ujeta. Sicer bi se še vedno mogla vrniti v gledališče in skozi glavni vhod...« Svojevtrsten zamolkel zvok jo je prekinil. Kroglja je udarila blizu nje. Potem je zažvenketalo steko.

»Pištola z dušicem zvoka.« Fanning je potegnil Suzy v predverje vhoda v trgovino.

»Ga vidite?« je vprašala.

Previdno je pokukal vzdolž pasaže. Onstran železne pregrade pri desnem vhodu v pasažo sta v luči cestne svetilke odsevali senci dveh moških postav. V tem trenutku je udarila ob steno druga kroglja in takoj zatem tretja. Suzy in Fanning sta se stisnila v predverje.

»Neka ženska je zaklicala, oglasili so se zvončki.

»Kaj se dogaja?« je zašepetala Suzy.

»Stara ženica z mačkami.«

»Z mačkami?«

»Že popoldne sem jo tu srečal. Mačke nosijo zvončke na travkih okoli vratov.«

Iz daljave se je oglasilo zavijanje sirene.

»Policija!« je šepnila Suzy. Fanning se je ozrl na desno in videl, da prikazni bežita. Stopil je iz skrivališča.

Mačke so se igrale sredi pasaže. Njihove gospodarice ni bilo videti nikjer.

»Madame«, je zaklical Fanning, »kje ste?«

Policijska sirena se je približala. Zagledala sta starko. Zgrbljeno je čepela za stojnico s časopisi in ju preplašeno opazovala. Potem je prepoznala Fanninga.

»Oh, gospod ki bi hotel biti v svojem drugem življenju mačka. Tukaj so streljali, monsieur!«

»Vem.« Fanning ji je pomagal na noge. »Meni je bilo namenjeno. Mi lahko poveste, madame, kako bi mogla priti od tod na cesto?«

Starka ni ničesar vprašala. Pokazala je za sabo v temen hodnik. »Kar tu naravnost. Ven pelje na levo.«

»Hvala, madame!« Fanning je potegnil Suzy za sabo. Pritekla sta do renaulta v trenutku, ko se je na nasprotni strani ustavila policijska patrulja.

— 0 —

Gola soba. Lesene klopi pred pobeljenimi stenami, med oknom razpelo — čakalnica »Hôpital des Anges«.

— 47 —

Odšla sta v najbližjo boljše kavarno in naročila dvojni konjak. Suzy je imela še vedno čisto bled obraz. »Kaj bova storila zdaj?« je vprašala tiho.

»Vedeti moram, kdo plačuje račune za zdravljenje Martine Lautier. Njen oče zagotovo ni imel dovolj denarja. In potem bi rad našel tistega italijanskega plesalca s katerim je takrat nastopala.«

»Rica Lucellija? Medtem sem zvedela, da je pri Mario v Rue Bergère.«

»Vi ste zaklad, Suzy«, je dejal Fanning — a sam pri sebi si je rekel: kolikor mi je tudi doslej pomagala, nočaj moram biti sam.

Zatrdno je bil odločen, da ne bo jemal Suzy s seboj k skrivnostnemu polnočnemu sestanku na Ile St. Louis. Bilo je dosti preveč nevarno. Toda če bi ji povedal svoj razlog potem bi šele hotela biti poleg. Nocoj ji ni bilo potrebno v gledališče in ga ne bi pustila samega. Najbolje bo, če jo naskrivaj pobriše.

Odstavil je kozarec konjaka. »Bi mi za trenutek oprostili?«

»Seveda.«

Pri garderobi je Fanning ujel natakarkja in plačal. »Recite prosim moji spremljevalki, da sem moral naglo oditi.« Zatem je izginil, ne da bi ga Suzy videla.

Za sestanek je bilo še prezgodaj. Fanning je preudarjal: morda bi mogel še poprej govoriti s plesalcem?

»Mario« je bil nočni lokal z barom in majhnim odrom, napolnjevali so ga divji ritmi afriških bobnov, ki jih je obdeloval miščast črnc.

Pri gaderoberki je Fanning vprašal za Rica Lucellija in v veliko začudenje ga ni napotila za oder, temveč v pralnico.

Lucelli je bil droben moški, skoraj sivolas, rahlo je šepal in verjetno zaradi tega ni mogel nastopati. Izkazalo se je, da sta se z Martine Lautier razšla že pred dvajsetimi leti, takrat, ko je nehala nastopati kot La Poupée.

»In kdaj ste jo videli zadnjič?« je vprašal Fanning, ki se je predstavil kot star prijatelj Martine Lautier.

»Zadnjič? Pred dvema leti. V neki kavarni na Boulevard St. Germain. Bila je močno spremenjena in videti je bila tako nenavadno, posumil sem, da je začela uživati mamila... Potem sem opazil, da je objokana, nakar mi je začela pripovedovati, da je vse njeno življenje v pričakovanju nekega moškega.«

»V pričakovanju?«

»Da. Vsako noč. Nikoli ni videla, kje je tistega dne je zapustila stanovanje in če bo njen prijatelj to opazil, jo bo spet premlatil. Pokazala mi je modrice na rokah. Potem mi je naročila, nekaj pijače. Imela je polno torbico denarja. Posvaril sem jo še, naj bo previdna, ker ji ga sicer lahko še kdo ukrade. Toda samo zasmejala se je in mi odgovorila, da je itak ukraden.«

»Ukraden?«

»Da, tako je rekla.«

»Ali veste, da je zdaj v bolnišnici za živčne bolezni?«

»Martine? Moj bog! Ne, o tem nisem imel niti pojma.«

— 46 —

»Vaša želja, da bi ob tej uri in nenapovedani obiskali našo bolnico, je nekaj nenavadnega.« Glas sestre v redovniški obleki je bil strog. »Razen njenega očeta, ni bilo doslej nikogar, ki bi prišel obiskat Martine Lautier.«

»Mi smo prijatelji družine in prihajamo z žalostno vestjo«, je dejal Fanning. »Oče Martine Lautier je mrtev.«

Sestra se je prekrizala. »Zal razume uboga mademoiselle Lautier komaj kaj od tega, kar se dogaja okoli nje. Toda kljub temu ima pravico, da izve, kaj se je primerilo. Pojdite, prosim.«

Medtem ko so hodili v troje po obokanem hodniku, je Fanning vprašal: »Koliko časa je Martine Lautier že pri vas?«

»Že dve leti.«

»In kdo plačuje zanj?«

»Na to vprašanje vam ne smem odgovoriti, monsieur.«

Sestra se je ustavila pred vrati in jih odklenila. Svetilka brez senčnika. Zamreženo okno, visoko zgoraj na steni. Ozka bolniška postelja.

Sredi sobe je sedela ženska ob mizi. Cez spalno srajco iz surovega platna je imela tanko sivo ogrinjalo. Lase je imela skoraj bele in na kratko pristrižene. S povešeno glavo je sedela povsem neprizadeto in strmela v ploskev mize.

Kaj je mogla biti ta sočustvovanja vredna prikazen tisto dekle, ki je nekoč nastopala kot La Poupée?

»Govorite z njo«, je šepnila Suzy, zatem ko je sestra odšla. Fanning je stopil k mizi: Mademoiselle Lautier...«

Niti premaknila ni glave.

»Se me spominjate?« Radoveden je bil, če ga bo štela za Jeffa Crossmana. Nič ni odgovorila.

»Prišla sva, da vam sporočiva žalostno vest.« Če je še sploh kaj lahko ganilo njene tope misli, potem morda to, »Mademoiselle Lautier, vaš oče je mrtev.«

Nobenega odgovora.

»Nima smisla,« se je oglasila Suzy.

Fanning je potegnil iz žepa sliko dekleta s psičkom in jo položil na mizo pred bolnico.

Pogledala je sliko, počasi dvignila desnico in prijala fotografijo. »Bébé...« je zašepetala. Potem pa je začela trgati sliko v drobne koščke. Fanning je stegnil roko, da bi ji preprečil uničenje slike. Martine Lautier je zagledala njegovo roko in ostrmela. Ostanke slike so padli na mizo.

»Kaj je?« je vprašala Suzy.

»Spoznala je brazgotino na moji roki. Crossmanovo brazgotino. Prepričana je, da sem Crossman.«

Počasi je dvignila Martine Lautier glavo in se zagledala Fanningu v obraz. Njene oči so se širile, zakricala je — hripav, skoraj živalski glas, pretresljiv v globokem strahu.

Vrata so se sunkovito odprla, sestra je planila v sobo. »Glavnega zdravnika!« je zaklicala pomočnici v hodnik. »Hitro pojdite ponj!«

Fanning je odvedel Suzy iz sobe.

— 48 —

»Nocoj sem jo videl. V Hôpital des Anges na Montmartru. Njen um je popolnoma zmračen.«

»Kako grozotno!«

»Bi si lahko mislili, kdo plačuje njeno zdravljenje?«

»Ne, monsieur.« Lucelli je odvrnil cigareto in jo pohodil. »Zakaj ste pravzaprav prišli ravno k meni?«

»Vi ste edini človek, ki bi se utegnil imeti zvezo z Martinino preteklostjo.«

»Z njeno preteklostjo? Monsieur, razšla sva se pred dvajsetimi leti in se potem le še bežno videla. Pač, morda vas bo zanimalo...«

»Kaj?«

»Tri leta bo tega, ko sem neke noči srečal Martine Lautier na Montparnassu. Z nekim moškim. Seznanila naju je.« Malo je pomislil. »Njegovo ime... Ko bi imel boljši spomin. Slabotno se spominjam, da ga je predstavila za Angleža.«

»Kakšen je bil videti?«

»Kakor sto podobnih. Lasje peščene barve. Modre oči, domnevam. Trenutek... Da, zdaj sem se spomnil. Pisal se je Dryden.«

Fanning se je zahvalil. V lokalu je naročil večerjo in steklenico vina, s čimer naj postrežeju Lucelliju. Potem je odšel na ulico. Tričetr na dvanajst. Še četr ure.

— 0 —

Skozi gosto meglo se je plazil črni renault čez most k Ile St. Louis. Na Quai d'Orléans je Fanning parkiral vozilo, ne da bi zaprl okna in vrata.

Hiša, katere naslov mu je dal posrednik Molinard, je bila veličastna zgradba iz sedemnajstega stoletja. Ob izlivku je bil parkiran bel thunderbird.

Fanning se je vzel po zložnih marmornatih stopnicah in pritisnil na gumb poleg vrat. Vrata so se odprla in v podboju se je pojavila senca neke postave, ki se je odčrtala od temnega ozadja.

»Monsieur Courtois?«

»Da.«

»Pričakujejo vas.«

Fanning je vstopil. Vrata za njim so se zaprla. Potem druga vrata. Slabotno razsvetljena veža. Sele zdaj je Fanning lahko videl moža, ki mu je odprl: postava poklicnega pretepača v livreji domačega sluga.

»Navzgor.« Videti je bil redkobeseden. Fanning je stopal za slugom po stopnicah. Spet je odprl vrata, tokrat v veliko sobo, ki je bila obložena z dragocenimi starinami. Nad kaminom iz marmorja je visela Cézannova slika pokrajine. Odsevi ognja so se šketali na sliki.

Iz težkega usnjene stola se je dvignil čeden mož. Sredi štiridesetih, je ocenil Fanning. Eleganten. Zivahne oči. Ustnice, ki so pričale o krutosti.

»Jas sem Jolivet,« je dejal. »Sedite, monsieur Courtois.«

AHILOVA PETA POLITIKOV

- POLITIKI LJUBIJO PREVEČ NEVARNO
- TRI LEPOPICE - TRI ZRUŠENE KARIERE
- AZIJCEM JE VNDARLE MNOGO LAŽJE

Ko je v politiki in diplomaciji prevladovala še francoska šola, so bile metrese še znamenje odličnosti moža. V času močnih vladnih opozicij in hladne vojne pa si politiki raztrgajo kariere tudi pri skokih čez plot. O tem zgovorno pričajo trije primeri v zadnjih šestih letih:

CRISTINE IN PROFUMO

Skandal je pred tremi leti več mesecev polnil stolpce časnikov. Lepa Cristine, deklica na telefonski poziv, je krajšala meglene londonske noči obrambnemu ministru Profumu, hkrati pa tudi sovjetskemu vojnemu atašeju v Londonu. Nemorala je za puritanske Angleže že sama po sebi huda, kaj šele izdajanje državnih skrivnosti v nezakonski postelji? Profumo je moral pobrati šila in kopita, konservativna vlada pa je doživela še eno usodno krizo.

GERDA IN SEVIGNY

Ta skandal je manj znan. Mileje je odjeknil zato, ker namestnik kanadskega obrambnega ministra ni bil več na položaju, ker je med tem zmagala liberalna stranka. Gerda je Pierru Sevignyju krajšala dolge kanadske večere kar precej javno. Namestnik ministra je vendar francoske krvi... Huje je postalo takrat, ko so odkrili, da je Gerda begunka iz Vzhodne Nemčije, da se je v Zahodni Nemčiji razkazovala kot fotomodel, da je bila ljubica milijonarjev in da je prav zatrdno Ulbrichtova spijonka.

Toda ob tem odkritju Sevigny že ni bil več v vladi. Hoteli so uprizoriti preiskavo in sojenje, toda Gerda je izginila. Sedanji kanadski minister za pravosodje je ugotovil, da je

umrla v Vzhodni Nemčiji zaradi levkemije... Toda to ni bilo res. Gerda živi v Münchenu kot barska dama, pritrjuje, da je bila ministrova ljubica, toda zanika, da bi bila vohunka.

- KANADA 1960 MUNSIN-
- GERDA OLGA MUNSINGER, FOTOMODEL IN BARSKA DAMA
- »ZRTEV« NAMESTNIK OBRAMBNEGA MINISTRA PIERRE SEVIGNY
- NEMORALA IN SPIONAŽA
- MOČNO OROŽJE PROTI OPOZICIJI

ka. Nek časnikar jo je pripravil do tega, da je telefonirala v Kanado. Sevignyju je baje vzelo sapo, potem pa je pridružen vzklilni:

— Ti? Saj bi morala biti že davno mrtva?

SANDRA IN TUN LIM

Nedavno je malezijski poslanik v Avstraliji skrivnostno izginil. Zena in hči sta ga prek televizije zaskrbljeno iskali. Potem se je vrnil in malezijska vlada je sporočila, da je za nekaj dni izgubil spomin — zaradi preutrujenosti. Vendar malezijska opozicija je odkrila vzroke ambasadorske utrujenosti. Teden dni se je revež preutrujal v objemu plesalke strip-teasa Sandre Nelson. Tun Limu soproga nezvestobe ni zamerila, malezijski predsednik pa je apeliral na opozicijo, naj bodo vendar svetovljani. Kljub temu pa je moral Tun Lim domov v Malezijo... Toda za Sandro je afera le premalo odjeknila. Sporočila je malezijski opoziciji, da je pripravljena poslati »corpus delicti«, fotografije z ambasadorjem, če hočejo tudi take, ko je ona čisto brez...

Da, Azijcem je vseeno mnogo lažje.

- MALEZIJA — AVSTRALIJA 1966
- SANDRA NELSON, STRIP-TEASE PLESALKA
- »ZRTEV« MALEZIJSKI POSLANIK V AVSTRALIJI TUN LIM
- ODPUSCEN SPODRSLJAJ PO AZIJSKIH NORMAH
- OPOZICIJA SPRAVI POSLANIKA OB STOLCEK

- VELIKA BRITANIJA 1963
- CRISTINE KEELER, LEPA LONDONSKA »CALL-GIRL«
- »ZRTEV« OBRAMBNI MINISTER PROFUMO
- NEMORALA IN SPIONAŽA
- KRIZA KONSERVATIVNE VLADE. PROFUMO SFR-CAL...

ZAKAJ NA MESEC?

ISKANJE ŽIVLJENJA IZVEN ZEMLJE

Morda nas k potovanju na Mesec najbolj vzpodbuja možnost, da bi našli življenje izven Zemlje. Mesec ima za doseg tega cilja prednosti pred Zemljo: mala gravitacija in odsotnost atmosfere bo omogočila učinkovitejšo lansiranje vesmirskih ladij, poleg tega pa bo od tod s teleskopi lažje spremljati zvezde, za katere astronomi domnevajo, da imajo svoje planete. Na osnovi brežtevilnih preučevanj nekaterih zvezd so namreč znanstveniki prišli do zaključka, da obstoje planeti tudi izven Sončnega sistema.

Po oceni Harlowa Shapleya obstoji več kot 100 milijard galaksij s preko 10 na dvajset ozvezd. Podobno trdijo tudi drugi astronomi in pravijo: »Če je le vsaka stota zvezda kot naše Sonce, če je v planetarnem sistemu, če ima planet, podoben Zemlji in je na pravi razdalji od svojega sonca, in če ima vsaka stota zvezda kemično sestavo zraka, vode in kopna kot Zemlja... tedaj je kljub predpostavki kakih 10 milijard planetov, na katerih so življenjski pogoji podobni našim na Zemlji.

VLOGA MESECA

Mars in Venera sta, kot kaže, najbližja nebesna telesa, na katerih bi morda lahko našli življenje. Na Mesecu življenja ni, toda biologi navajajo štiri njegove okoliščine, pomembne za biološki razvoj Zemlje: 1. kot laboratorij za preučevanje presajenih mikrobov, bilk in živali, vključno človeka; 2. kot sanatorij za onemogle; 3. kot odskočna deska na druge planete; 4. kot »sprejemnik« za svetlobne in radijske signale drugih razumnih bitij izven Sončnega sistema.

Biologi menijo, da je na Mesecu mogoče gojiti bakterije in vse

vrste bilk. Mnogi biološki eksperimenti terjajo sterilno okolje, ki je na Mesecu neomejeno, kolikor klice za Lunika in Rangerja niso preživele in se razmnožile. Na Zemlji sicer lahko ustvarimo sterilno atmosfero, toda ne moremo doseči male gravitacije. Bodo bilke v pogojih šestine zemeljske teže večje in plodnejše? Ali bo 350-urni dan skupaj z malo gravitacijo in atmosfero iz ogljikovega dioksida, nezadostnega za rast, poenostavil sicer težke probleme pri proizvodnji hrane in kisika, potrebnega kot osnova za bivanje na Mesecu?

Misel, da bi Mesec koristili kot bolnišnico za srčne bolezni, goji jo le redki biologi. Po njihovem mnenju bi mala gravitacija olajšala delovanje srca, mišic in drugih organov; hitreje bi se zrasle zlomljene kosti itd. Seveda povezujejo drugi to funkcijo Meseca z dragim potovanjem in trdijo, da »nobeno življenje ni vredno tolikšnih stroškov«. Drugače misli fizik Robert Ettinger, ki v knjigi Izgledi nesmrtnosti pravi, da bo mogoče vse ljudi, ki bodo umrli, zamrzniti in jih oživeti kasneje, ko bo človeštvo našlo zdravilo zoper bolezen, imenovano smrt. Če bi Ettingerjeva zamisel našla dovolj podpore, bi v mračnih kraterjih polarnih področij Meseca imeli tako rekoč prirodno »bolnišnico«, ki bi jo lahko koristili za tri milijarde ljudi, kolikor jih umre vsakega pol stoletja.

DAVNA CIVILIZACIJA NA MARSU

Življenje izven Zemlje zaposluje vse znanstvenike. Znani sovjetski astrofizik Školovski je 1959 omenil možnost, da so mali Marsovi meseci umetni sateliti, ki jih

je lansirala neka zelo razvita civilizacija. Fobos, oddaljen samo 5 tisoč 400 kilometrov od matičnega planeta, je na kritični točki nestabilnosti in se dotika Marsove atmosfere. Kaže, da bo padel na Mars morda prej ko čez 10 milijonov let. Školovski je skušal razložiti padec Fobosa s tem, da je satelit votel; če je votel, je lahko umetni, a vzrok, da ga niso odkrili pred letom 1877, je v tem, ker ga prej niso lansirali. Domneva je pogumna, vendar je še ni mogoče ovreči, čeprav ji nasprotuje vprašanje, zakaj Marsova civilizacija, ki je 1877. leta lansirala umetne satelite premera 15 in 30 kilometrov (!), ni mogla vzpostaviti zveze z Zemljo? Bolj sprejemljiva je razlaga, da so satelite lansirali pred nekaj milijonov let, ko je bil Mars v sedanji razvojni fazi Zemlje, odkrili pa so jih 1877. leta, ko sta bila oba planeta v ugodnem položaju in teleskopi izpopolnjeni.

NAŠA NADALJNA EVOLUCIJA

Znani britanski astronom Fred Hoill v svoji knjigi O ljudeh in galaksijah trdi, da dandanes človek podlega evolucijskim procesom in da smo od tekme med ljudmi in nižjimi živalmi prešli v tekmovanje med ljudmi z različnimi idejami. Ne živimo v daljši dobi primitivizma in tudi ne urejeni srečni bodočnosti, pač pa v času polnem socialnih težav, ki nasprotujejo vsaki logiki. Ne gospodarimo s svojo lastno usodo; pojav razumnih bitij na Zemlji je izmenjal osnovne zakone evolucije. Če bi odkrili način, kako vzpostaviti zvezo z izvenzemeljskimi razumnimi bitji, bi se razvijali hitreje in bi prišlo do »mutacije idej«.

SLUŽBO DOM PROMENADO vedno v OBLEKAH

Obleka na sliki S din 16.130,-

VELEPIAGOVNICE

Ajudski magazin

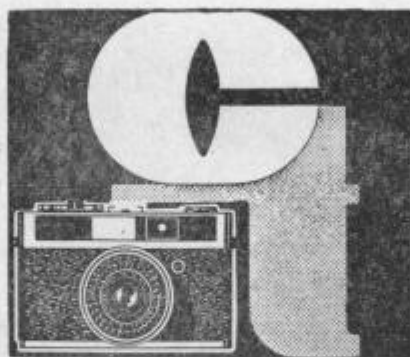
CELE

BREZ BESED

SLOMSKOV TRG. NAD VHODOM V ŽUPNIŠČE JE ZELO DOBRO OHRANJENA ZIVALSKA PLASTIKA — LEV LEZI NA TREBUHU. PREDNJA LEVA SAPA POCIVA NA KONJSKI GLAVI. DVIGNJENO GLAVO OBRACA NA LEVO STRAN IN ODPIRA GOBEC. GRIVA MU V BOGATIH PRAMENIH OBKROŽA GLAVO VSE DO HRBTA. PRAV TAKO JE GRIVA POD GLAVO NA PRSIH, KI JO JE UMETNIK UPODOBIL V VERTIKALNIH NIZIH. LEV — SIMBOL MOČI, JE SIGURNO KRASIL VEČJO GROBNICO NA CELEJANSKEM POKOPALISCU.

TERMIN JE BIL 9. SEPTEMBER. MOŽ NA SLIKI JE WILLY LAGERS, MED VOJNO SEF GESTAPA V AMSTERDAMU, KI JE KRIV ZA UMOR 70.000 JUDOV. VSE DO NEDAVNEGA JE SEDEL V ZAPORU, JUNJA LETOS PA GA JE HOLANDSKI PRAVOSODNI MINISTER SAMKALDEN V TAJNOSTI PUSTIL V ZAHODNO NEMCIJO, KJER SE ZDRAVI V BOLNISNICI. BOLEZEN JE NE-OZDRAVLJIVA — LAGERS JE ZAPISAN SMRTI. KER PA BI MORAL BITI 9. SEPTEMBRA SPET V ZAPORU IN JE HOLANDSKA JAVNOST ZVEDELA ZA PRIMER, JE NASTAL VIK IN KRIK. LAGERS JE ZAPROSIL V NEMCIJO ZA AZIL. KRITIKA JE TOLIKŠNA, DA BO MORAL PRAVOSODNI MINISTER SAMKALDEN ODSTOPITI, CE SE LAGERS NE VRNE, ALI CE NE UMRE. DOSLEJ SE NI ZNANO, KAKO JE STVAR POTEKLA? JE LAGERS LE PRAVOCASNO UMRL? KAJTI MINISTER SE NI ODSTOPIL.

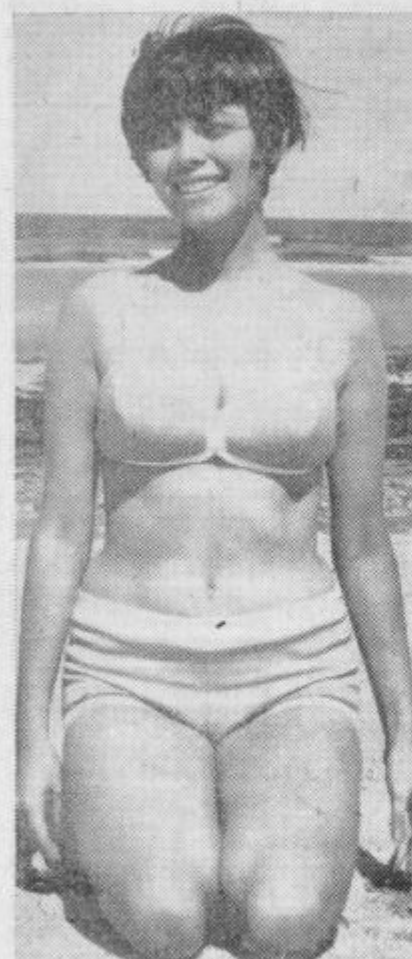

AMERICANI V VIETNAMU NE POD-LEGAJO SAMO OROŽJU PARTIZANOV IN TROPSKIM BOLEZINIM. MNOGI, ZLASTI TISTI V ZALEDJU, SO ŽRTE CRNOLASIH IN NA VIDEZ KRHKIH DEKLET. ZAKONOV Z VIETNAMSKIMI JE VEDNO VEČ, A KAJ, KO VEČINA TEH NOVOPOROCENIH AMERICANOV NE BO NIKOLI VIDEALA AMERIKE. VIETNAM NI DEZELA ZA MEDENE MESECE ...

LETA 1980 NAS BO MILIJARDA, NAPOVEDUJEJO KITAJCI. Z RAZMAHOM »KULTURNE REVOLUCIJE« NARASCA TUDI ŠTEVILO PREBIVALCEV. TUDI NAJMLAJSI IZ OTROSKIH VRTCEV STOPAJO PO POTI MAO-CE-TUNGOVEGA NAUKA. BODOČI PRIPADNIKI »RDECE GARDE« SO SE OBOROŽILI Z LESE-NIMI PUSKAMI — TODA V KITAJSKIH PUSCAVAH GROZJO NEVARNE GOBE NAD EKSPLOZIJAMI ATOMSKIH BOMB.

...DRUGACNE »SKRBI« POVZROCA GOSTA NASELJENOST V NEW YORKU. TU JE GLAVNA SKRB ZGOENJIH DESETTISOCEV, KAKO VZBUDITI POZORNOST V TEM OSEMILIJONSKEM MRAVLJISCU? ZELJA PO TEM, DA BI BILI OPAZENI, NE ODVRNE LJUDI NITI OD NAJVEČJIH NESLANOSTI IN NEOKUSNOSTI. ZENA NA NASI SLIKI SI JE DALA NA PREDNJO STRAN BELE OBLEKE NATISNITI TORZO IZ SREDNJEGA VEKA VENERE, DELO ITALJANSKEGA MOJSTRA. TAKO NAJ BI JI UMETNINA POSODILA TELO, GLAVA IN OKONCINE PA SO ORIGINALNE. DVO-MIMO, DA BI SI KAJ TAKEGA PRIVOS-CILA PREFINJENA PARIZANKA. TA NEOKUSNOST JE SE ENO POTRDILO, DA LJUDEM V NOVM SVETU MANJKA TRADICIJE, PREDVSEM KULTURNE. NA ŽALOST SE TO POMANJKANJE OD-RAZA TUDI DRUGOD. V DVEH VOJNAH SO JO AMERICANI POCENI ODNESLI, VSAJ NA DOMACIH TLEH VOJNE NISO CUTILI. DA JE LE NE BI, KER BI JO PLACAL VES SVET.

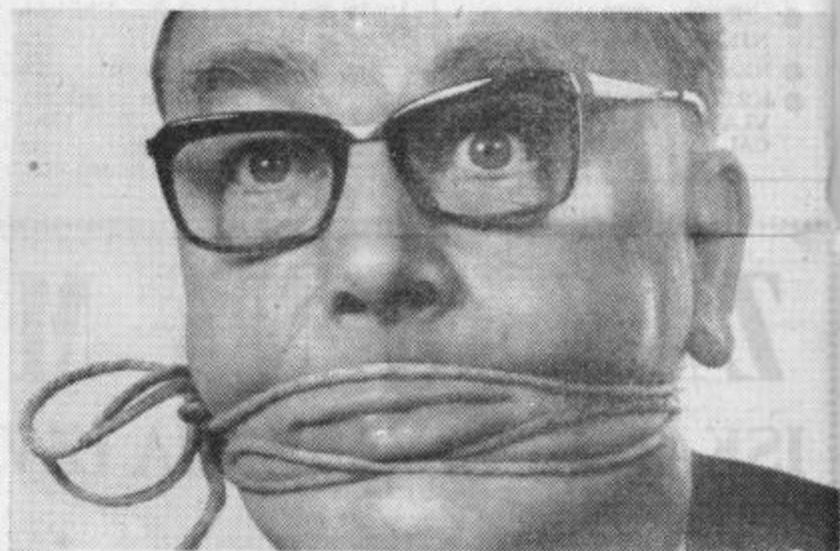

MIREILLE MATHIAU, DVAJSETLETNA TOVARNISKA DELAVKA IZ AVIGNONA, JE ČEZ NOČ S PESMIJO ZAVZELA FRANCIO. IMAJO JO ZA VREDNO NASLEDNICO EDITH PIAF. NJEN BLISKOVIT VZPON JE ZANJO KOT PRAVLJICA, SAJ JE IZ SIROMAŠNE DELAVSKE DRUŽINE, KI STEJE 14 ČLANOV. DEKLE JE ODKRIL JOHNY STARK, NAJ-VPLIVNEJŠI PARISKI MENAZER.

GURATI AZERBEJŽAN V SOVJETSKI ZVEZI DOSEZA NAJVEČJE POVPREČJE V STAROSTI PREBIVALCEV NA SVETU. VZROK NI, DA BI BILI PREBIVALCI LE STARI LJUDJE, DA BI NE BILO MLADINE. V TEJ DEZELI DOSEŽAJO LJUDJE ZARES CASTITLJIVO STAROST. STOLETNIKI SO PRI NJIH PRAV TAKO POGOST PO-JAV KOT PRI NAS ŠESTDESETLETNIKI. NA SLIKI (DESN) JE SIRALI MUSLI-MOV, KI ZATRUJE, DA JE STAR 161 LET. ZA NJIM VIDIMO NJEGOVO ŽENO KATUN, KI JIH IMA TU-DI ŽE NAD 90. SIRALIJEVI STARSI NAJ BI BILI ROJENI LE-TA 1700, NJGOV MLAJŠI BRAT PA JE UMRL, KO MU JE BI-LO 134 LET. SIRALI SE JE TRETJIC PO-ROČIL PRI 110 LETIH. SIRALI JE SE VEDNO KREPAK MOZAK. IMA LEGITIMACIJO, V KATERI PIŠE, DA JE BIL ROJEN 1805 LET. TUDI CE TO NE DRŽI NANTANKO, MANJ NE BO STAR, SAJ ZNA ŽIVO OPI-SATI DOGODKE, KA-KO SO NJGOVO VAS NAPADLE DIVJE TOL-PE. PO ZGODOVIN-SKIH VIRIH PA SE JE TO DOGAJALO PRED 150 LETI. SIRALI JE IMEL 23 OTROK. VNUKOV IN PRAVNU-KOV NI VEČ STEL.

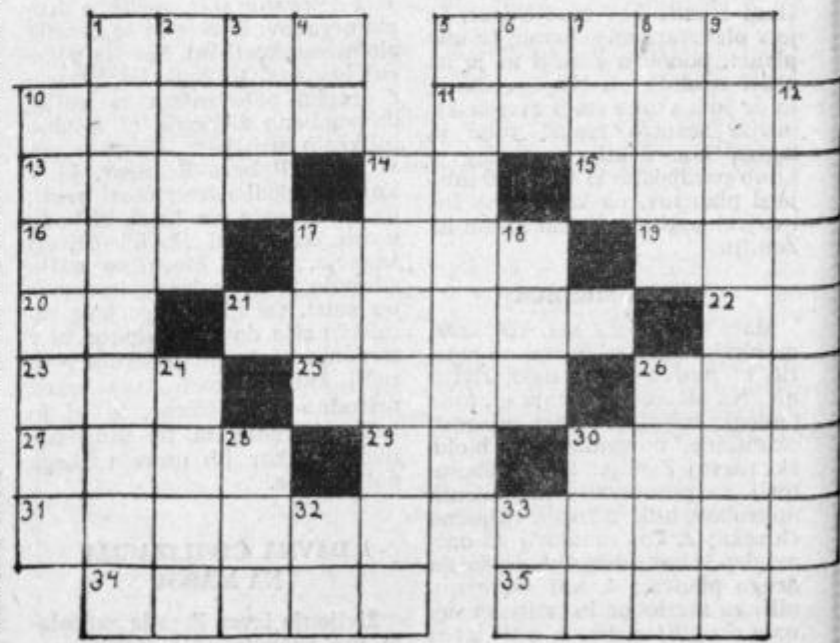
2X BREZ BESED

K RIŽANKA

Vodoravno: 1. mlada afriška država; 5. ve-lika katastrofa; 10. zločej, hudič; 11. rjav konj; 13. špansko žensko ime; 14. kemični znak za element titan; 15. domače žensko ime; 16. pogovor; 17. sklenjena roka; 19. hi-ter tek; 20. ameriška kratica za avse v redu; 21. bankovec za 100 dinarjev; 22. začetni priimka in imena največjega slovenskega pi-satelja; 23. pripadnik najnižjega stanu v sta-rih Atenah; 25. ime armenskega skladatelja Hačaturjana; 26. moški potomec; 29. glavni števniki; 30. moško ime; 31. gaj v Atenah, po katerem se danes imenuje zavod za napredek znanosti in umetnosti; 33. idol; 34. slovita družina izdelovalcev gosli iz Cremona; 35. družbeni položaj.

Navpično: 1. razkazovalka modnih novosti; 2. ljubkovalno ime za očeta; 3. izrastek na glavi; 4. veznik; 5. pristanišče; 6. medmet; 8. znameniti rimski pesnik (»Metamorfoze«); 9. uspešno zdravilo, ki ga je odkril Fleming; 10. sirasta voda po skutu; 12. obmejni uslu-benec; 14. matematične postavke; 17. stvarnik sveta po verovanju starih Egipčanov; 18. ma-riborska tovarna avtomobilov; 24. moštvo; 26. jakost, moč; 28. zvezna severnoameriška republika; 30. električna merska enota; 32. latinski veznik; 33. avtomobilska oznaka za Mursko Soboto. (UDO)

CELJSKI TEDNIK

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: Celje, Gledališka ulica, poštni predal 161, TELEFON: 23-69. — URE JUJE uredniški odbor. GLAVNI UREDNIK Tone Skok. ODGOVORNI UREDNIK Drago Hribar. — Časopis je ustanovil okrajni odbor SZDL Celje. Izhajal je kot »Nova pot«, »Na delo« (1954) in od 1955 ponovno kot »Celjski tednik«. S 1. januarjem 1966 so ga USTANOVILE občine. — Tednik IZHAJA ob petkih. IZDAJA: Zavod za informativno službo Celje. TISK IN KLISEJI: »Celjski tisk«. — CENA: posamezna številka 50 par (50 din), letna naročnina 20 (2.000) din, polletna 10 (1.000) din. Tufina 40 (4.000). TEKOCI RACUN: 507-3-225.